

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 15 КВІТНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 15

VOL. CXII

FRIDAY, APRIL 15, 2005

No. 15

Тріумфальна візита Президента України Віктора Ющенка до США

Петро Войцеховський
Вашінгтон

Марія Климчак
Чикаго

Ігор Папуша
Бостон

Щоб вислухати промову Віктора Ющенка у Конгресі вранці 6 квітня, віце-президент Річард Чейні прийшов туди у помаранчевій краватці. В декого з поважних членів Конгресу в цей день була при собі помаранчева стрічка, в когось – хустиночка або – у жінок – декоративна квіточка. А інші, з десять осіб, мали на плечах привезені з Києва помаранчеві шалики зі словами „Так, Ющенко!” І під час промови українського президента американські законодавці неодноразово підхоплюватися з місць та під грім опелсків у захваті розмахували своїми помаранчевими атрибутами. Після закінчення 35-хвилинної промови В. Ющенка щільно оточили ті, хто хотів привітати його особисто, потиснути йому руку – і, можливо, мати на майбутнє спільну фотографію для своїх виборців.

Американська та міжнародна преса назвала цю візиту В. Ющенка „тріумфальною”. Мабуть, найголовніший її результат – це утвердження у свідомості людей всього світу нового образу України – „помаранчевої”, волелюбної, яка прагне демократії та приєднання до західної спільноти. Для України це означає завоювання довір'я – найважливішого та одночасно найбільш делікатного чинника у міжнародних взаєминах. Довір'я – це перша передумова партнерства. Саме довіри довгий час бракувало у ставленні Америки до України. Кредит довір'я, який отримав десять років тому Леонід Кучма, був розтриньканий через його патологічну брехню – тоді в американських урядовців стало звичиним говорити про „втому” від України.

(Продовження на стор. 3)

Президент України Віктор Ющенко виступає вранці 6 квітня, перед Об'єднаним засіданням конгресу США.
Фото: УНІАН

До приїзду Президента України Віктора Ющенка Чикаго готувалося по-особливому. За тиждень до цієї події головні газети „Чикаго Трібюн” і „Чикаго Сан-Таймс” привертали увагу читача словом „Україна”. Майже щодня кореспонденти провідних телеканалів та газет зверталися до Українського національного музею з різними запитаннями і знаходили відповіді, висвітлюючи їх у телевізійних програмах та на газетних шпальтах. „Українське Село” знову стало центром уваги американської громадськості. Помаранчеві стрічки на деревах, синьо-жовті прапори на будинках, фотографії президентської родини Ющенко у вітринах крамниць, теплі посмішки мешканців – це незмінні атрибути української околиці, що розміщена поруч з центром міста Чикаго. Такою побачив її Президент України, який на кілька хвилин зупинився тут по дорозі на летовище, залишаючи це привітне місто 5 квітня 2005 року...

Довгоочікуваний вечір зустрічі Президента України Віктора Ющенка відбувся 4 квітня, на який прийшло близько 1400 гостей.

„Ми вітаємо у Чикаго справжнього героя сьогодення, Президента Віктора Ющенка та

(Закінчення на стор. 9)

5 квітня Президент України Віктор Ющенко одержав нагороду „Профіль відваги” (Profiles in Courage), присуджену йому Радою директорів Фундації бібліотеки імені Джона Кенеді. Церемонія нагородження за традицією відбувалася в Бібліотеці ім. Кенеді у Бостоні.

Ця нагорода, заснована у 1989 році – срібний ліхтар, що символізує світло надії – є чи не найпрестижнішою у світі політики. Її присуджують політикам та громадським діячам за особисту мужність у боротьбі за ідеали демократії. Свого часу її одержали колишній Президент США Джералд Форд, сенатори Джон МекКейн та Рсел Файнголд, конгресмен Джон Люїс, лікар Сіма Сімар.

Щороку комітет з чотирнадцяти членів, серед яких є видатні політичні та суспільні діячі США – сенатори, директори фондів, послы – вирішує, хто стане черговим лавреатом. Головною ознакою для присудження нагороди повинна бути, зрозуміло, політична відвага, однак виявлена в ситуації ризику і небезпеки, ситуації загрози і втрати. Отож передусім оцінюється здатність людини зробити рішучий вибір на користь демократичних цінностей.

Своєрідним дороговказом для Фундації може служити книга Президента США Джона Кенеді

(Закінчення на стор. 14)

„Поллється світло віщого слова...”

Прощання зі Святішим Отцем Іваном Павлом II

Петро Часто

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Не хочуть знаходитися потрібні слова, коли йдеться про подію, яку ми чомусь, з якогось непорозуміння або за язичницькою інерцією, називаємо смертю. Бо „нема людини, що була б як острів...”. Кожна без винятку людина – то місток до іншої людини і в цьому, і в „тому” світі, і тільки Божим обранням дається роля і значення містка між народами, країнами, континентами, цивілізаціями, а також між видимим і невидимим світами. Нащо він, той місток – над ним варто думати і над цим люди будуть думати все більше і все глибше. Чи не тому ті мільйони християн і не християн, котрі прийшли і приїхали до Риму, щоб провести в останню дорогу Великого Папу, хоч і втирали сльози, все ж значно частіше стояли на площі перед собором св. Петра надзвичайно замислені, надзвичайно заглиблені в думки про Папине життя, про своє власне життя і про життя взагалі? Він багато разів лагідно і наполегливо торкався нашої найбільшої слабкості, знову й знову напоминаючи Христове: „Не бійтеся!”. Чи ж не в цьому полягає найвища життєва мудрість? Адже в Бога нема мертвих, в Нього – всі живі, то чого ж боятися, чого ж плакати? Будуть інші папи – може, дасть Бог, також немалого формату, але це особливе „Не бійтеся!” – особливо шире і водночас наполегливе – назавжди буде для людства лунаати голосом Івана Павла II.

Й коли в неділю, 3 квітня, після Панахиди на площі св. Петра Архiepіскоп Леонардо Сандрі зачитав послання покійного Святішого Отця, в

тексті знову було те саме найважливіше прохання до усього людства – не боятися: „Людству, котре іноді здається загубленим і опанованим силою зла, егоїзму і страху, воскреслий Бог пропонує дар Своєї любови, яка пробачає, примирює і повертає надію...”. Це було те прощання, в якому смерть не мала жодної сили, те прощання, на яке з'їхалися королі і королеви, десятки президентів і прем'єр-міністрів не з формального обов'язку і не з простої ввічливості, а тому, що він любив їх усіх. В своєму заповіті, оприлюдненому в четвер, 7 квітня, напередодні похорону, Папа благословляє усіх людей землі і „подумки обіймає у своїй вдячній пам'яті” своїх братів у Христі, послідовників інших релігій, діячів культури, політики, науки, не забувши навіть журналістів...

Недільною Панахидою Римо-Католицька Церква почала жалобу, аж до похорону, 8 квітня, і ми колись неодмінно почуємо, що в ті дні в людські серця влилося багато дивного світла і тепла. Журналісти, орієнтовані на ці неминучі дива, помітили, що під час заупокійної Служби Божої у п'ятницю, 8 квітня, Президент Джордж Буш молився близько президента Ірану Хатамі, а президенти Сирії та Ізраїлю – країни, які не мають між собою дипломатичних взаємин – потиснули один одному руки...

Більш ніж символічним було читання молитов багатьма мовами світу: святість – якість універсальна і належить усім. Однак особливий знак знаходимо в ній ми, слов'яни: Папа-слов'янин – це не випадок. Так мало статися. Поет-пророк провістив Україну – і вона поста-

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Путін і Г. Шродер оголосили погану новину для України

ГАМБУРГ, Німеччина. – У рамках візиту президента Росії В. Путіна в ГанOVER російський „Газпром“ і німецький хемічний концерн „BASF“ 12 квітня підписали велику угоду. „Історично нове полягає в тому, що йдеться не про постачання, але про те, що вперше німецьке підприємство одержить доступ до видобутку газу в Росії, а „Газпром“, у свою чергу, отримає частку в продажу газу в Німеччині та за її межами“, – сказав про значення цього документу канцлер Гергард Шродер. Однак, значення цієї угоди виходить далеко за межі німецько-російських взаємин. „Це погана новина для України, бо Німеччина з Росією справді мають намір будувати величезний газопровід для транспортування газу через Балтійське море безпосередньо на західний ринок“, – вважає німецький експерт з проблем Східної Європи, фахівець в питаннях енергетики Олександр Рар. „Це означає, що закладено наріжний камінь енергетичного альянсу між Німеччиною та Росією, а також, з одного боку, що німці перестали скептично ставитися до газового бізнесу, а з іншого – що Росія серйозно ставиться до відкриття власного газового ринку для західних інвесторів“, – додав експерт.

Президент України В. Ющенко – у Польщі

ВАРШАВА, Польща. – Президент В. Ющенко на чолі української делегації побував у Польщі з дводенною офіційною візитом для відкриття там Року України, що відбулося 11 квітня у Оперному театрі Варшави, разом з Александром Кваснєвським. Також відбулися зустрічі з польським керівництвом та підписання двосторонніх угод. В. Ющенко провів переговори з президентом А. Кваснєвським, прем'єр-міністром Марекком Белькою та головами обох палат польського парламенту. Польські ЗМІ наголошують, що Віктор Ющенко, на відміну від Леоніда Кучми, заявив, що метою його президентства є інтегрувати Україну до структур ЄС. Окрім офіційних зустрічей, Президент В. Ющенко прочитав лекцію у Варшавському університеті, аби таким чином подякувати молодим людям за їхню жертвенність під час бурхливих подій в Україні, коли польські студенти за власні кошти їхали в Україну, аби працювати спостерігачами на виборах президента. 12 квітня В. Ющенко відкрив каплицю біля могили Михайла Вербицького – автора музики українського гімну – в селі Млин Підкарпатського воєводства, а також зустрівся з українською громадою в Перемишлі.

В. Ющенко – серед сотні найбільш впливових осіб у світі

ВАШІНГТОН. – Американський журнал „Time“ 11 квітня опублікував список 100 найвпливовіших людей світу за 2004 – 2005 рік. У списку в категорії „Герої і кумири“ ввійшов Президент України Віктор Ющенко. Там є такі люди, як засновник корпорації „Microsoft“ Бил Гейтс, колишній президент ІОАР Нельсон Мандела, тибетський духовний провідник Далай-лама, авто-

гонник Міхель Шумахер і американська телеведуча Опра Вінфрі. У категорії „Провідники і революціонери“ в списку домінують американські державні діячі – Президент Джордж Буш, держсекретар Кондоліза Райс, міністер оборони Дональд Рамсфелд, экс-президент Бил Клінтон і провідник республіканців в Сенаті Конгресу США Бил Фріст. У цій же „номінації“ названі австралійський прем'єр-міністр Джон Говард і президент Венесуелі Гюго Чавес, провідник КНДР Ким Чен Ір і глава колегії кардиналів Святого престолу Йозеф Ратцінгер, голова Палестинської національної адміністрації Махмуд Абас і ізраїльський прем'єр Арієл Шарон. У цю ж категорію потрапив іракський „терорист номер один“ Абу Мусаб аз-Заркаві.

Україна хоче поставити російську флоту на місце

КИЇВ. – 6-7 квітня відбулося чергове коло українсько-російських переговорів з питань функціонування Чорноморської флоту Росії та її тимчасового перебування на території України. 5 квітня заступник керівника прес-служби МЗС України Дмитро Свистков повідомив, що українська сторона запропонувала обговорити стан виконання положень базових та інших чинних угод, які визначають тимчасове перебування ЧФ Росії на території України з метою приведення його дій у відповідність зі змістом положень вищезгаданих угод. Окрім того, відбувся обмін думками щодо проєктів угод, які знаходяться в переговорному процесі. 25 березня народний депутат України, заступник голови парламентського комітету закордонних справ Ігор Остах заявив, що наполягає на правовому оформленні перебування Чорноморської флоту РФ в Криму. Він висловив занепокоєння великою кількістю „так званих технічних помилок та неузгодженостей“, пов'язаних з перебуванням та діяльністю російської Чорноморської флоту в Криму. Варто згадати несанкціоновані навчання російської морської піхоти, які були предметом розгляду Верховної Ради України, та цілу низку інших подібних випадків. Складається враження, що Крим просто перетворюється у російський військовий полігон“.

Заходи підвищення ефективності чужоземних інвестицій

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко 11 квітня підписав Указ з метою активізувати чужоземні інвестування, усунення перешкод у діяльності чужоземних інвесторів в Україні одним з головних завдань Консультативної ради з питань чужоземних інвестицій в Україні. Відповідно до указу встановлено, що для розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства про інвестиційну діяльність, спрощення процедур здійснення інвестицій та їх повернення, реінвестування, сприяння у позасудовому врегулюванні спорів, які виникають між чужоземними інвесторами, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у зв'язку з чужоземним інвестуванням в економіку України, у підготуванні інвестиційних проєктів, наданні консультативної допомоги чужоземним інвесто-

рам утворюється експертна комісія Консультативної ради з питань чужоземних інвестицій в Україні, яку очолить Президент України Віктор Ющенко.

Чехія відреагувала на безвізовий в'їзд в Україну

КИЇВ. – З 1 травня по 1 вересня цього року консульські установи Чеської Республіки прийматимуть від громадян України клопотання про оформлення чеських транзитних віз та віз терміном перебування на території Чеської Республіки до 90 днів, без сплати консульського збору – повідомив 13 квітня заступник керівника прес-служби МЗС України Дмитро Свистков. Звернення громадян України про оформлення чеських віз терміном перебування на території Чехії понад 90 днів будуть прийматися зі сплатою консульського збору. Такий крок чеської сторони пов'язаний з підписанням Президентом України Указу про тимчасове – з 1 травня по 1 вересня 2005 року – запровадження безвізового режиму в'їзду в Україну громадян країн-членів ЄС і Швейцарської Конфедерації.

Ю. Тимошенко не їде до Москви

КИЇВ. – Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко скасувала свою візиту до Москви, яка була запланована на 15-16 квітня. Кабінет міністрів 13 квітня підтвердив цю інформацію. Причиною могли стати висловлювання генерального прокурора РФ В. Устінова, який напередодні повторив в Раді Федерації, що Ю. Тимошенко, як і раніше, перебуває в міжнародному розшуку. „Справа, яку було відкрито Головною військовою прокуратурою, знаходиться на тій самій стадії. Змін в справі не має і не може бути, тому що нашої державі завдано шкоди на 100 мільйонів доларів“, – сказав В. Устінов. Проте міністер зовнішніх справ Росії Сергій Лавров не бачить перешкод для візиту Ю. Тимошенко в Росію.

Затримано голову Донецької обласної ради

КИЇВ. – 12 квітня голові Донецької обласної ради Борисові Колесникову Генеральна прокуратура України пред'явила офіційні звинувачення. Його звинувачують у здирицтві за умов зловживання службовим становищем і в погрози вбивства. Апеляційний суд Кієва призначив на 14 квітня слухання скарги адвоката Андрія Федура, який є захисником заарештованого Б. Колесникова, якого затримано 6 квітня – після того, як він був викликаний слідчими Генпрокуратури у справі про зазіхання на територіальну цілісність України. Політичні союзники „Партії регіонів“ вже заявили, що затримання Б. Колесникова є свідченням політичних утисків. Однією з підстав для порушення карної справи про зазіхання на територіальну цілісність України стало рішення Донецької обласної ради провести референдум про створення Донецької республіки в складі федеративної України 5 грудня й рішення Всеукраїнського з'їзду місцевого самоврядування провести 12 грудня референдум про створення Південно-Східної республіки у разі невизнання прем'єр-міністра Віктора Януковича Президентом України. Б. Колесни-

ков перебуває під вартою в Подільському ізоляторі тимчасового утримання в Києві. Протест проти арешту Бориса Колесникова триває.

Дні культури Ізраїлю в Україні

КИЇВ. – У Національній опері 12 квітня відбулася урочиста церемонія відкриття Днів культури Ізраїлю в Україні, яке організовано Посольством Держави Ізраїль в Україні спільно з Єврейською агенцією „Сохнут“, Ізраїльським культурним центром, міжнародною громадською організацією „Джойнт“, за сприяння Міністерства культури і мистецтв України та державного підприємства „Україна-арт“. Свято мистецтва Ізраїлю в Україні триватиме від 12 квітня до 2 червня. Відкрив фестиваль ізраїльської культури оперний співак родом з України Євген Шаповал. У рамках фестивалю заплановано спектаклі і виставки молодих ізраїльських художників у різних містах України. Дні Ізраїлю в Україні проводяться вперше.

Куба і Білорусь образились на В. Ющенка і Дж. Буша

КИЇВ. – Підписання 4 квітня президентами України та США Віктором Ющенком та Джорджем Бушем спільної декларації, у якій вони домовилися зміцнювати демократію в Україні і підтримувати просування свободи в Ірак, Білорусь і на Кубу, викликало різку реакцію цих країн. Урядова делегація Куби, яка цими днями перебувала в Києві, назвала таку декларацію зрадою та на знак протесту перервала візиту. Офіційна Гавана передала МЗС України ноту протесту. Білоруські представники кажуть, що усі внутрішні справи Білорусь вирішуватиме сама. Речник білоруського МЗС Руслан Єсін висловив здивування свого відомства, що Президенти США й України обговорювали внутрішні справи Білорусі. Тим часом представники білоруської опозиції вітали спільну заяву Президентів США та України щодо Білорусі. Зокрема провідник Соціал-демократичної партії Микола Статкевич заявив, що Україна може стати надійним тилом для білоруських демократів.

„Ми не купували ракети в Україні“

ТЕГРАН, Іран. – Іран 10 квітня заперечив повідомлення про те, що чотири роки тому Тегран купував в України крилаті ракети, які можуть нести ядерний заряд. Речник іранського міністерства закордонних справ Гамід Реза Асефі заявив, що документальних свідчень, які б вказували на закупівлю таких озброєнь іранськими урядовими організаціями, немає. У березні Генеральний прокурор України С. Піскун повідомив, що Україна продала 12 ракет Іранові та 6 ракет Китаю 2001 року, хоча ракети не мали ядерних боєголовок. Йдеться про ракети Х-55, що мають радіус дії 3000 кілометрів. Цього досить, аби з території Ірану вразити ціль на ізраїльській території. У березні український уряд заявив про початок розслідування справи можливої контрабанди крилатих ракет з України до Ірану та Китаю.

За повідомленнями інформаційних агентств

Тріумфальна візита Віктора Ющенка

Вашінгтон

(Продовження зі стор. 1)

Новий кредит довір'я завоював Президентів В. Ющенкові український народ, масово підтримавши „помаранчеву революцію”. Силу враження, яке вона справила на весь світ та на його провідників, засвідчує і реакція конгресменів на виступ українського президента, і розповідь Дж. Буша про свій особистий „досвід Майдану”, яку переказав В. Ющенко, промовляючи перед українською громадою у Вашингтоні: „Приїхав він у Техас на своє ранчо – в тому селі навіть світлофорів немає; зайшов у місцевий ресторанчик. Виходить – і тут, каже, мене зустрічають осіб з п'ятдесят у помаранчевих стрічках та з плякатами про вибори в Україні”.

Офіційні розмови в Америці мали зовсім нову для української делегації тональність – теплу, відверту, зі взаємною повагою. Так зазначили українські міністри, що супроводжували В. Ющенка, у своїх домашніх інтерв'ю після повернення.

В. Ющенко їхав до Америки „лобіювати допомогу, інвестиції та вступ до НАТО” – так визначали його завдання американські газети. Але в глибшому сенсі мета і завдання В. Ющенка – це вирішення майбутньої долі України: або успішне приєднання до магістрального руху світового розвитку, або занепад у глухому куті. Процеси глобалізації сьогодні поглиблюють поділ між тими країнами, які змогли інтегруватися у світові ринки, і тими, хто опинився „за бортом” таких процесів. За влучним висловом київської журналістки Ірини Погорєлової, відвідуючи західні країни, В. Ющенко сьогодні „проводить експертизу” світових інвестиційних, ресурсних та інтелектуальних потоків і при цьому „підігріває тамтешнє середовище та еліту помаранчевим соком”.

Заява про стратегічне партнерство, яку підписали у Вашингтоні президенти В. Ющенко та Дж. Буш – це одночасно і декларація намірів, і план конкретних дій. Дж. Буш пообіцяв, що Америка підтримуватиме просування України на шляху реформ та демократії і надаватиме належну допомогу. Зокрема фі-

нансову – на розвиток демократичних інституцій, на вдосконалення захисної споруди („саркофагу”) над Чорнобильською атомною станцією; а також підтримку України в її прагненні вступу до Світової організації торгівлі (до кінця цього року) і (в перспективі) до НАТО. Україна задекларувала зобов'язання швидко запровадити необхідні для вступу до СОТ нові закони та нормативні акти, які регулюють ряд галузей економіки та захищають права власності (зокрема йдеться про вирішення проблеми виробництва неліцензійованих лазерних дисків), а також утверджувати в себе верховенство закону та викорінювати корупцію.

Про те, як динамічно йшло під час візиту обговорення конкретних політичних кроків, які Україна разом з Америкою робитимуть найближчим часом, свідчить порівняння виступів В. Ющенка протягом цих днів. В своєму виступі у Джорджтаунському університеті в перший день візиту він говорив про три загальних напрямки українсько-американського партнерства: діалог про євроінтеграцію, створення умов для вільної торгівлі та діалог у громадсько-культурній сфері. Виступаючи в Торговельній палаті США, український президент детально окреслив п'ять своїх завдань на шляху інтеграції з За-

6 квітня колишній секретар Державного департаменту США Медилін Олбрайт вручає нагороду Президентів В. Ющенкові під час прийняття в готелі „Willard”.

Фото: Х. Лев-Гавдяк

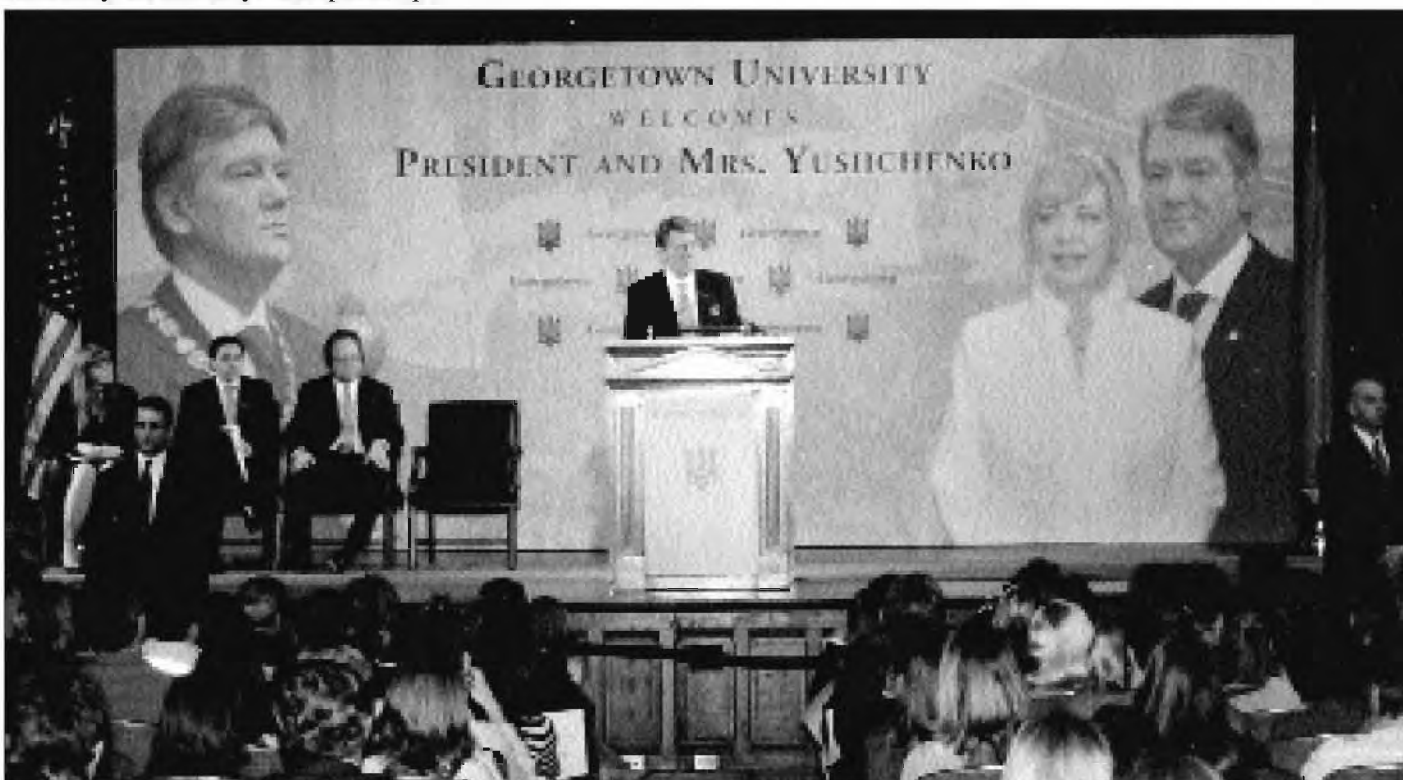
ходом. Нарешті, промовляючи у Конгресі, В. Ющенко закликав американську сторону спільно зробити вісім конкретних кроків до

(Продовження на стор. 5)

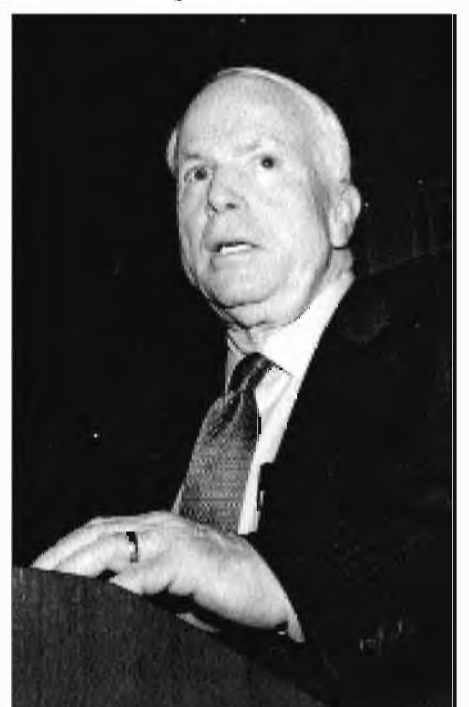

Хвилина мовчання в Залі Пам'яті жертв Голокосту в Музеї Голокосту у Вашингтоні 6 квітня.

Фото: Христина Лев-Гавдяк

4 квітня В. Ющенко виступав в університеті Джорджтаун.

Сенатор Джон МакКейн вітає Віктора Ющенка 6 квітня в готелі „Willard”.

АМЕРИКА І СВІТ

ВООЗ просить знищити небезпечний вірус грипи

ЛОНДОН. – Всесвітня організація охорони здоров'я звернулася до майже чотирьох тисяч медичних лабораторій з проханням знищити зразки потенційно смертельного вірусу грипи, який було випадково включено до повсякденних засобів для перевірювань. Цей вірус – штам грипи, який убив до чотирьох мільйонів людей у світі в 1957 році, проте повністю зник до 1968 року. Експерт від грипи ВООЗ Клавс Стор сказав, що жодна людина, народжена після 1968 року, не може мати антитіл від цієї грипи в крові, і якщо вірус вивертеться на свободу, то він може призвести до всесвітньої пандемії. Чільний член Колегії американських патологів, організації, яка розіслала ці засоби, визнав, що існує „системна проблема“, і що з неї потрібно зробити висновки. Речник колегії американських патологів доктор Джерод Шварц виправдовує дії своєї організації: „У нас є програма, в межах якої ми, разом з іншими організаціями, надаємо невідомі зразки організмів та інші лабораторні зразки, які розсилають до лабораторій для перевірки їх спроможностей визначення організмів. Ми укладаємо контракт з певними компаніями, яким даємо до відома, чого саме хочемо. І в цьому випадку ми повідомили, що хочемо аналізу на визначення грипи А. Вони знайшли зразок, який був класифікований як біологічно безпечний“.

В. Путін жалкує, що борги ЄСРП виплачує Росія

МОСКВА. – Володимир Путін вважає помилковим рішення Росії прийняти на себе борги колишнього ЄСРП. „Що стосується конкретних формулювань, то експерти працюють, і є підстави думати, що вони придуть до рішення, яке влаштує всі договірні сторони“, – сказав В. Путін. На жаль, переглянути ми його (рішення щодо боргів) не можемо і не будемо це робити. Ми завжди виконуємо свої міжнародні зобов'язання“. Він підтвердив зацікавленість Росії в достроковому погашенні боргів перед Паризьким клубом. „Економічно ми зацікавлені достроково погасити (борг), тому що умови, на яких були взяті ці борги, є дуже обтяжливими. Ми виплатили вже по відсотках мільярди доларів і нам, звичайно, вигідно звільнитися від цього баласту й використати кошти, які звільнилися, для розвитку російської економіки й вирішення соціальних питань“, – відзначив глава російської держави.

Зустріч Дж. Буша з А. Шароном

КРОФОРД Тек.. – Президент США Джордж Буш 11 квітня зустрічався на своєму ранчо у Тексасі з прем'єр-міністром Ізраїлю Арієлем Шароном. Дж. Буш підтримував план А. Шарона про виведення військ та евакуацію поселень з палестинських територій, але заперечив проти розширення поселень на Західному березі Йордану. Прези-

дент Джордж Буш сказав прем'єр-міністрові Ізраїлю А. Шарону, що той повинен дотримуватися зобов'язань щодо мирного плану на Близькому Сході і припинити розширення єврейських поселень на Західному Березі. На прес-конференції А. Шарон сказав, що на Західному Березі ізраїльські поселення залишаться, які б не були наслідки. А. Шарон також повторив свої суперечливі плани з'єднання поселення Малех-Адунім з Єрусалимом. За словами А. Шарона, для обговорення цього проєкту з американцями знадобляться роки.

Візита Д. Рамсфелда до Іраку

БАГДАД, Ірак. – Міністер оборони США Доналд Рамсфелд 12 квітня прибув до Іраку – кілька днів по тому, як в країні було обрано перехідного президента та нового прем'єр-міністра. Д. Рамсфелд сказав, що новий уряд не має дозволити, аби цілям встановлення демократії та боротьби з повстанцями в Іраку стали на заваді такі проблеми, як корупція та некомпетентність. Він провів переговори з новим прем'єр-міністром Іраку Ібрагімом Джафарі, також з президентом Джалалом Талабані. Д. Рамсфелд привітав формування нового керівництва Іраку, однак застеріг від політичних чисток. Його візита відбулася на тлі заяв спеціального посланця США до Іраку Ашрафа Казі, який закликав звернути особливу увагу на стан з правами людини в Іраку. Виступаючи перед Радою Безпеки ООН, він звернувся особливу увагу на стан тих, кого утримують без висунення звинувачень. Міністер оборони США Д. Рамсфелд 13 квітня відбув до Афганістану, де обговорив з афганським керівництвом перспективи створення в країні постійних військових баз США. Пізніше міністер відбув до Ісламабаду для зустрічі з президентом Пакистану Первезом Мушарафом. Пакистан – головний союзник США в регіоні.

Польща введе війська з Іраку до кінця 2005 року

ВАРШАВА, Польща. – Польський контингент в Іраку нараховує 3,700 вояків. Польща 12 квітня підтвердила, що планує вивести своїх миротворців з Іраку, коли в кінці цього року завершується термін дії мандату ООН. Польський міністер оборони Єжи Шмайдзінський заявив, що по завершенні місії повернення забере кілька тижнів. Ці коментарі стали першою офіційною заявою, на яку, як кажуть оглядачі, польський уряд вже налякав. Кількість польського контингенту в Іраку становить 1,700 вояків, які у складі багатонаціональних сил дислоковані у трьох провінціях країни. Восени в Польщі відбудуться парламентські вибори, і лівоцентристський уряд Польщі відстає в опитуваннях громадської думки. Міністер оборони підтвердив, що „Польща вже точно не братиме на себе нових зобов'язань у військовій сфері“.

Індія і Китай підписали історичні угоди

ДЕЛІ, Індія. – Керівники Індії та Китаю 11 квітня підписали низку угод, зокрема про визначення напрямків врегулювання суперечки щодо кордону, що триває з часу війни між Китаєм та Індією 1962 року. Підписані у Делі угоди прокладають шлях для розвитку торгівлі між двома найнаселенішими країнами світу та тлі зростання їхньої економічної потуги. Переговори між прем'єр-міністром Китаю Вен Цзябао та індійським прем'єр-міністром Манмоганом Сінгом відбуваються по тому, як Вен Цзябао закликав дві країни об'єднати зусилля у комп'ютерній галузі, що дозволить їм, за словами китайського прем'єра, стати світовими провідниками в інформаційних технологіях: „Розвиток співпраці у комп'ютерній галузі та підприємстві символізує майбутнє науки, технологій та економіки. Наші спільні зусилля задля співпраці в цих галузях символізуватимуть майбутнє процвітання та добробут наших двох великих народів“.

Весілля спадкоємця престолу Британії

ВІНДСОР, Англія. – Спадкоємець британського престолу принц Чарлс після багатьох років сумнівів та суперечок 9 квітня одружився зі своєю давньою подругою Камілою Паркер Бовлс в англійському містечку Віндзор, неподалік Лондону. К. Паркер Бовлс отримала титул герцогині Корнвальської. Після скромної цивільної церемонії в Віндзорській Ратуші подружжя отримало церковне благословення від Архієпископа Кентерберійського в каплиці Святого Георгія на території Віндзорського замку. Королева не була присутня на цивільній церемонії, проте разом з іншими членами королівської родини та іншими гостями була в церкві. Тисячі людей зібралися на вулицях Віндзору, щоб привітати подружжя, хоча натовп не можна порівняти з числом гостей на першому весіллі Чарлса, коли він 1981 року одружувався з Принцесою Діаною. Чарлс і Каміла, кохання яких розпочалося 30 років тому, одружилися за щільно зачиненими дверима в присутності рідних, окрім батьків принца. Весіллю передувало багато років суперечок після того як розпався шлюб принца Чарлса та Принцеси Діани, юридичних перешкод та заперечень з боку церкви.

Японія – проти демонстрацій у Китаї

ТОКІО. – У Китаї два дні 9-10 квітня тривали антияпонські протести – цього разу на півдні країни. Кілька тисяч осіб провели акцію протесту біля японського консульства у місті Гуанджоу, вигукуючи заклики бойкотувати японські товари та спалюючи японські прапори. 9 квітня акції протесту відбулися в Пекіні. Японський дипломат сказав, що в японському консульстві було розбито кілька вікон. Тисячі осіб провели марш про-

тесту у місті Шенжень і жбурляли предмети в японські крамниці. Напередодні Японія викликала китайського посла в Токіо, вимагаючи офіційного вибачення після того, як під час протесту 9 квітня у Пекіні демонстранти побили вікна в будівлі японського посольства, попри присутність китайської поліції. Китайський посол сказав, що Пекін не підтримує протести, спричинені новими японськими підручниками, в яких, за словами Китаю, Токіо намагався виправдати японську окупацію Китаю в тридцяті та на початку сорокових років двадцятого сторіччя. Це – найбільші демонстрації в Китаї після протестів біля американського посольства у Пекіні проти бомбування китайського посольства літаками НАТО у Белграді 1999 року.

60 років звільнення Бухенвальду

У Німеччині 10 квітня вшановували шістдесяті річницю звільнення концетраційного табору Бухенвальд. Німецький Канцлер Гергард Шродер приєднався до колишніх в'язнів нацистського табору, багатьом з яких понад 80 років, для участі в заходах в містечку Ваймар у східній Німеччині. Деякі з присутніх плакали, коли канцлер Г. Шродер сказав, що німці не можуть змінити минулого, – проте можуть винести науку з періоду найбільшого сорому Німеччини. Він сказав, що німці, які народилися після нацистської диктатури, не хочуть і не дозволяють проявів несправедливості, антисемітизму та расизму в Німеччині. Згідно з оцінками, близько 50,000 людей загинули в Бухенвальді – переважно євреїв та політичних в'язнів, але також радянських військовополонених, циганів та гомосексуалістів. Бухенвальд не був табором смерті, як Освенцім, там не було газових камер. Проте там було вбито та закатовано багато ув'язнених, у той час як інші загинули від голоду та хвороб. Деяких осіб навмисне заражали вірусами задля медичних експериментів. Коли американське військо звільнило табір 1945 року, там в жахливих умовах перебувало 20,000 людей.

Прем'єр-міністр Іраку обіцяє новий кабінет - за два тижні

БАГДАД, Ірак. – 8 квітня ново-призначений прем'єр-міністр Ібрагім Джафарі заявив, що намагатиметься сформувати новий кабінет за два тижні. Він висловив сподівання, що всі іракці співпрацюватимуть задля розвитку країни. І. Джафарі призначив прем'єр-міністром новий президент Іраку Джалал Талабані, який 7 квітня, разом із двома віце-президентами, склав присягу. І. Джафарі - колишній лікар, чия партія була частиною шиїтської коаліції, яка виграла більшість місць під час виборів у січні. Доктор Хаджем аль-Іасані, новий голова Іракської національної Асамблеї, так відповів на запитання, якими мають бути пріоритети нового уряду: „Уряд має працювати задля подолання корупції в різних міністерствах, а також докласти зусиль для відбудови Іраку. Усі ці питання треба буде вирішувати впродовж наступного етапу праці“.

За матеріалами ЗМІ

Тріумфальна візита Президента Укарїни Віктора Ющенка в США

6 квітня під час „помаранчевого ралі” біля пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні.

Фото: Я. Керницький

Президент України Віктор Ющенко разом з дружиною Катериною на початку урочистого бенкету 6 квітня у Вашингтоні (позаду – перекладач).

Фото: Ярослав Керницький

Вашінгтон

Продовження зі стор. 3)

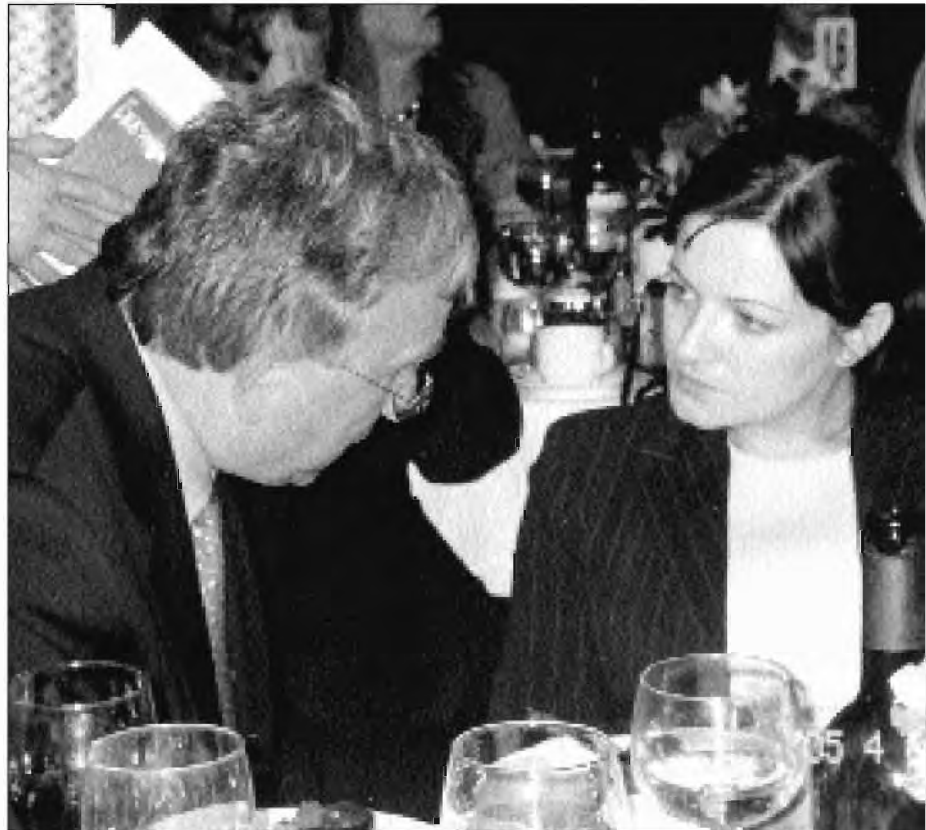
партнерства. Перелік цих кроків редагувався буквально до останньої хвилини. Його не встигли внести навіть у той текст, який отримали синхронні перекладачі та журналісти (ті, хто слухав телевізійний виступ В. Ющенка, мабуть, помітили збентеження перекладача).

В. Ющенко закликав сенаторів та конгресменів першим кроком „поховати лік часів холодної війни” та скасувати поправку Джексона-Веніка” (на цих словах близько половини з них вперше під час промови підвелися і аплодували стоячи). Другим кроком – скасувати обмеження для українських товарів на американському ринку – разом з відкриттям українського ринку для імпорту зі всього світу. Третім кроком – визнати за українською економікою статусу ринкової, задля того, щоб „відновити справедливість” та надати українським виробникам таких самих прав, які мають їхні конкуренти.

Четвертим – прийняття України найближчим часом до СОТ. П'ятим кроком президент назвав зведення нового укріплення над Чорнобильською АЕС, шостим – ширше залучення українських студентів до американських університетів. Сьомим кроком він назвав лібералізацію візового режиму. В. Ющенко оголосив, що Україна погодилася скасувати візовий режим для американців та закликав Конгрес зробити аналогічний крок „для українських студентів, політиків, підприємців”. Восьмим кроком, на думку В. Ющенка, мало бути залучення України до програми протидії небезпечним медичним захворюванням, яка має назву „Виклики тисячоліття”.

На думку багатьох аналітиків, які цими днями коментують заяви В. Ющенка і Дж. Буша та перспективи подальшого розвитку задекларованого українсько-американського партнерства, такі кроки в цілому відповідають інтересам обох держав. Відкриття України до світових ринків позитивно вплине

(Закінчення на стор. 19)

Президент УНСоюзу Стефан Качарай розмовляє з Ольгою Гришиною, заступником прес-секретаря Президента В. Ющенка, під час бенкету у Вашингтоні 6 квітня. УНСоюз був одним із понад 40 спонзорів бенкету в готелі „Omni-Shoreham”.

Фото: Х. Лев-Гавдяк

Дочки-близнятка Мирослави і покійного Григорія Гонгадзе біля пам'ятника Т. Шевченкові 6 квітня.

Фото: Р. Головінський

Апостол нашого часу

Передчуваючи, що смерть Папи Івана Павла II викличе, поряд зі щирим сумом, в нашій громаді, передусім в її католицькій частині, деяке розчарування з того приводу, що офіційне визнання патріяршого устрою Української Греко-Католицької Церкви залишилося нездійсненим за цього Великого Папи, і тепер не знати, чи можливий прихід на престол Святого Петра первосвященника подібного духовного формату і подібної доброзичливості до нашого народу і нашої Церкви, Патріярх Любомир, не чекаючи відповіднішої нагоди, вже у своєму першому листі до вірних з приводу смерті Святого Отця, остеріг нас від цього майже неминучого розчарування і жалю, підкресливши, що „ця обставина (тобто незавершене визнання патріярхату УГКЦ) не сміє зменшити нашу вдячність йому за те все, що він для нашої Церкви зробив“.

Історії не змінимо, і з пісні, як-то кажуть, годі слово викинути. Як погортаємо сторінки української преси за останні десять-двадцять років, знайдемо немало нарікань на Ватикан і на безконечні рецедиви „ост-політик“, безпотрібного загравання римської курії з Москвою – на шкоду українському народові і Українській Церкві. Але, мабуть, є такі дві історії – історія зовнішнього плину буття, самоочевидних фактів, й історія невидимих, проте дуже істотних перед лицем Божим духовних зусиль. Тому, мабуть, варто розважити, що Ватикан і Папа – це не одне й те ж. Саме виходячи з довголітніх ватиканських реалій, наші спостерігачі й аналітики, навіть найпроникливіші з них, помилилися, прогнозуючи, що Іван Павло II спочатку поїде до Москви, а вже потім, можливо, відважиться відвідати Україну. Знаємо, як було насправді, ніколи не забудемо, як усі ми в ті червневі дні 2001 року чулися на сьомому небі від сердечного розчулення і від такого незвіданого доти почуття національної гордості, немов нам крила повиростали за спиною. Знаємо, що ті дні влили в духовне життя України могутній потік найчистішої творчої енергії, світлих почуттів загального примирення і взаємного прощення. Але тільки можемо здогадуватися, що стоїть за цією мужньою візитом, скільки роздумів, скільки молитов і, може, недоспаних ночей – щоб почути волю Божу, щоб серцю відкрилася особлива важливість нашої України, від котрої її недруги так довго і так жорстоко відбирали її гідність і її заслуги перед християнським світом і перед Богом.

Так само, як і ми, його чекали люди кожної з 104 країн, на землю яких він ступив. Його чекали з великою надією і просто таки з нетерпінням – цього, як називала його преса, „місіонера непопулярних чеснот“. Але „непопулярних“ – у чийх очах? Лівих лібералів чи так званих „сексуальних меншин“, чи противників священничого безжестива? Він був популярний в очах мільйонів, які несуть на собі гніт найтяжчих проблем сучасності – політичних, соціально-економічних, екологічних, моральних. Він ніс слово розради і надії кожній людині на землі, без огляду на її релігійну належність, даючи людству яскравий приклад ставлення до життя як до Божого дару.

Не нам судити, в якій мірі Папа Іван Павло II позбавив гостроти проблеми нашого часу, але повною мірою він здійснив те, до чого був покликаний – до останнього свого подиху ніс нам Христове світло і непорушно зберігав критерії розрізнення добра і зла в нашому складному, занадто зматеріялізованому світі. Він залишив по собі Церкву, звернуту обличчям до суспільного життя, Церкву сміливу, активну, діяльну – і сам залишився в ній назавжди.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про історичні дні початку квітня 2005 року

Як це дивно склалося з подіями початкових днів квітня цього року! Вони були справді історичними і такими перейдуть вже до історії. Бо як тут не назвати історичним день 2 квітня 2005 року, коли перестало битися серце виняткової людини, що може колись бути проголошена святою – а це Папи Івана Павла II? Як не уважати історичними днями оці, що прийшли після першого сумного моменту, що заповнили тисячами вірних, і то не тільки італійцями, але і католиками з інших країн світу, площі у Римі, які ведуть до Базиліки св. Петра? Як не назвати історичним похорон Папи Івана Павла II, що був поляком з роду, але розумів та умів спілкуватися з усіма вірними світу? В його похороні брали участь провідники усіх європейських держав з новообраним Президентом України Віктором Ющенком включно.

Дивним збігом обставин дійсно для нас історичні відвідини Президента В. Ющенка в США збіглися в часі зі смертю Папи Івана Павла II. І тут „із сумом радість обнялась“ для нас, українців, не тільки в США, але і в Україні.

Яке щастя, що тепер завдяки електронним засобам інформації відвідини В. Ющенка у США могли бачити, хто тільки хотів у цілому світі, а передусім могли бачити наші земляки в Україні. Якою радістю та гордістю наповнялися наші серця, яким почуттям історичної ваги, коли ми бачили на екранах телебачення, на сторінках не лише української, але і американської та західноєвропейської преси, українського Президента як одного з рівних політичних діячів світового масштабу! Чи не були це для нас незабутні хвилини – бачити українського президента у

Римі чи у Вашингтоні? Серед президентів західних країн стояв наш В. Ющенко в Римі, прощаючи Главу Католицької Церкви, яка на рівні з Православною папує в українській державі.

Ні, кажіть, що хочете – але ці квітневі дні стали для нас справді історичними, хоча й були поєднані зі сумним прощанням Глави Католицької Церкви. Вони, однак, дали несподівану нагоду Президентові України стати ще ближче до провідників західних держав і цим показати свою рівність з ними. Бо чи була б можливою без цієї несподіваної поїздки до Риму кількогадинна зустріч при вечері у римському ресторані нового Президента України з колишнім Президентом США Білом Клінтоном?

Дивним збігом обставин оці перші дні квітня стали для усіх особливими не тільки з приводу смерті Папи, а для українців ще й через відвідини В. Ющенка у США, але також не могли пройти повз загальну увагу ще дві події в Європі, які також мають стати історичними, а це смерть глави маленької „держави“ Монако – принца Реньє III, що став славним після шлюбу з широковідомою фільмовою актрисою Грейс Келі, і вінчання князя Чарлза англійського з Камілею, близькі стосунки яких були загальновідомі, що, однак, не міняє факту, що князь Чарлз Карл є наступником престолу в Англії.

Чи ж треба ще більше подій в цьому короткому проміжку перших днів квітня 2005 року? Усі вони у різних країнах світу перейдуть до історії і колись внуки та правнуки сьогоднішніх мешканців Європи та світу будуть їх вивчати в історії, а за незнання отримувати оцінку „недостатньо“...

О-КА

СВОБОДА

Політичний журнал
про
Україну

Українська Національна Асоціація

— 1990/2005 —

Published by the Ukrainian National Association, Inc.

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-0904) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 250, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9600; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 250,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$35.00, на півроку - \$20.00. Для членів УНСОЗУ
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмівич, Христина Шеренцевич,
Левко Хмельковський, Петро Частю.

Адміністрація „Свободи“
Адміністратор: Володимир Гончарик
Керівник відділу оголошень
Марійка Осицлавська
Передплата — Марійка Пенджола

(973) 292-9600 (дод. 3041)

(973) 292-9600 (дод. 3040)

(973) 292-9600 (дод. 3042)

43-й Відділ США
ім. Олени Гнілки у Філадельфії

щиро запрошує на презентацію книжки
журналісти, члени НТШ, представителі громадської діяльності

ред. Ольги Кузьмівич

„ПРО ВЧОРА І СЬОГОДНІ“

в суботу, 16 квітня 2005 р., о год. 3:00 по пол.
у великій залі УОКЦ при 700 Cedar Rd., Jenkintown, PA.

В ПРОГРАМІ:

- Відкриття — Анна Миколаївна
- Хор „Прометей“ — „Вітаємо...“
- Слово про О. Кузьмівич — д-р Василь Махно
- Читання уривків з книжки „Про вчора і сьогодні“ — актор Іван Березницький
- Врші присвячені авторці — Іванна Ковалів
- Хор „Прометей“ — диригент Нестор Казимирович
- супровід — Галія Мазурок-Рей
- Мистецьке оформлення залі — Зоряна Сохаська
- Ведуча програмою — Людмила Чабанівська

Дарюк \$10.00

Після програми запрошуємо на смачну вечерю!

Виступ Президента України Віктора Ющенка на об'єднаному засіданні Конгресу США 6 квітня 2005 року

(Офіційний текст, наданий Прес-службою Президента України)

Вельмишановні Пане Голово і Пане Президенте! Шановні сенатори і члени Палати Представників! Шановні пані і панове!

На стіні цієї величної споруди написані латинські слова „E Pluribus Unum“ – що означає „З багатьох – одне“. Цей девіз нагадує про Американську революцію, якою почалася історія свободи у сучасному світі.

Дорога в цей зал провела мене через помаранчевий Майдан Незалежності. Там мільйони людей повторювали слова – „Разом нас багато, нас не подолати“. Гасло української революції нагадує – свобода продовжує перемагати. Україна відкриває історію свободи у XXI столітті.

У цих девізах – багато спільного. Вони говорять про силу наших народів, народжену єдністю. Вони говорять про перемогу наших народів у боротьбі за свободу.

Запрошення виступити перед обома палатами Конгресу я сприймаю як вияв поваги до української нації. Висока честь – говорити з трибуни, на якій до мене стояли світові лідери – Уїнстон Черчилль, Лех Валенса, Нельсон Мандела.

Я вдячний за унікальну можливість звернутися до цього великого форуму американського народу. У вашій готовності почути нову Україну я бачу знак партнерства двох націй, об'єднаних спільними демократичними цінностями.

Від імені українського народу я хочу подякувати Конгресу США, Президентам США Джорджу Вокеру Бушу, Біллу Клінтону, Джорджу Бушу, і всьому американському народові за незмінну повагу до України і підтримку української демократії. Особливо хочу віддати данину поваги Президенту Рональду Рейгану – в Україні завжди пам'ятатимуть його відданість справі свободи України.

Для мене важливо висловити слова подяки саме у цьому залі. У ньому український народ знаходив підтримку у найважчі для нього часи.

Тут захищались права поневолених народів. Тут людство вперше почуло правду про Голодомор – організоване знищення голодом мільйонів українців. У цьому залі

про свободу України говорили ще тоді, коли сама вона була позбавлена голосу.

Ваші слова долинали до нас і підтримували в нас надію. Ми чули їх, бо у всі часи українці відчували себе порідненими з американцями у просторі свободи. У ньому нас не могла розділити жодна „залізна завіса“.

У вашому місті стоїть пам'ятник батьку-засновнику української нації, великому поету Тарасові Шевченку. На ньому вибиті його слова про неминучість появи в Україні свого Вашингтона з „новим і праведним“ законом. Ці рядки мають глибокий смисл для всіх українців.

Шевченко відчув непереможну силу слів: „кожну людину Бог наділив правом на життя, свободу і прагнення до щастя“. Цим спільним переконанням визначається близькість українців і американців. Ніякі відстані їй не перешкоджають.

Американський приклад свободи ніколи не втрачав своєї притягальної сили. Всі режими, що нищили демократію в Україні, пробували прищепити українцям антиамериканські фобії. І завжди зазнавали провалу.

Праця наших американських друзів, які в минулі роки ділилися з нами своїм демократичним досвідом, зміцнювала партнерство двох народів.

Вдячність за їх зусилля має для мене особистий вимір. Завдяки одній з програм я познайомився зі своєю дружиною Катериною Чумаченко-Ющенко. Її любов і вірність дала мені сили витримати всі випробування.

Я хочу подякувати їй у ці урочисті хвилини, бо вона була мені опорою у хвилини смертельної небезпеки. Я хочу подякувати Америці за те, що дозволила моїй дружині, як і мільйонам українців, перенесених через океан хвилями еміграції, жити з Україною в серці.

Багато благородних людей по обидва боки Атлантичного океану вірили в демократичне майбутнє України. Наша з вами спільна віра справдилася у дні помаранчевої революції.

Ми високо цінуємо послання, висловлене лідерами вашої країни напередодні виборів і у дні революції. Воно було чітким і однозначним.

США засудили фальсифікації і підтримали право українців вільно обирати владу. Це послання ще більше зміцнило наше партнерство в ім'я демократії.

Помаранчева революція засвідчила – Україна є сучасною європейською нацією, яка поділяє спільні цінності євroatлантичної цивілізації. В ній набирає сили громадянське суспільство. В ній громадяни готові захищати свої права і свободи.

Ми, українці, є різними. Ми розмовляємо різними мовами, сповідуємо різні релігії, маємо різні політичні погляди. Але ми визнаємо право кожного бути самим собою. У цьому – наша єдність і наша сила.

У дні революції на Майдані перебували мільйони людей – і не було зафіксовано жодного, я повторю, жодного акту насильства. Люди під помаранчевими прапорами ділилися хлібом і теплом не лише один з одним, а й з опонентами.

Озброєний вірою та переконанням народ переміг корумповану владу. Найбрудніша в історії виборча кампанія завершилася перемогою справедливості. Громадяни України схилилися перед авторитетом правосуддя і спільно взяли на себе відповідальність за свою долю.

Шановні пані та панове!

Сьогодні Україна дивиться у майбутнє з великою надією. Результатом чесних виборів став прихід на державні посади нової генерації політиків, не обтяжених комплексами радянського минулого. Це чесні, патріотичні і професійні люди. Ми працюємо однією командою, перед нами одна ціль – швидко привести свою країну до успіху.

Ми формуємо нову модель поведінки влади – вона стає слугою своїх громадян, охороняє їх конституційні права і свободи. Ми хочемо мати свій Уряд від народу, керований народом і для народу.

Нова влада не допустить адміністративного тиску на парламентських виборах наступного року. Їх чесність і прозорість будуть забезпечені. Нічого іншого не дозволить сам народ.

Перша ознака змін – зростаюча незалежність ЗМІ. Ми звільнили пресу від тиску. Ніхто не сміє наказувати журналісту говорити те, що потрібно владі. Монопольний поділ

українського медіа-простору між двома-трьома родинами буде подоланий. Ми будемо відкрите суспільство, яке сповідує свободу слова. І ми готові захищати її.

Для мене кожен випадок загибелі журналіста – це виклик демократії. Ми хочемо дізнатися правду про всі трагедії, що сталися у минулі роки. Вже отримані важливі результати розслідування вбивства журналіста Георгія Гонгадзе. Перед законом будуть відповідати не лише виконавці, а й організатори та замовники цього злочину.

Перед судом постануть усі, хто вбивав журналістів і політиків, хто фальсифікував результати виборів, хто вів країну до розколу. У нас є політична воля повернути українцям віру у правосуддя. Наше першочергове завдання – гарантувати незалежність судової влади. Наша мета – утвердження в Україні верховенства права.

Ми будемо суспільство, де не буде місця нетерпимості.

Мій батько, Ющенко Андрій Андрійович, син в'язня Освенціму, Бухенвальда, Дахау. Я з дитинства пам'ятаю розповіді батька про концтабірне пекло.

Я – син нації, яка пережила найбільш трагічні XX століття – Голодомор і Голокост. 60-ліття Перемоги Об'єднаних Націй над нацизмом ще раз нагадує про наш обов'язок – викоринити будь-які прояви антисемітизму і ксенофобії, гарантувати права меншин.

Я готовий виконати цей обов'язок. Всі громадяни України, якого б вони не були походження, будуть рівними у суспільстві, де можливості відкриті для всіх.

Моїй присязі додає впевненості яскравий спогад з днів нашої революції – спільна молитва сотень тисяч людей на Майдані. Християни, іудеї, мусульмани молилися разом, кожен за своїм звичаєм. Але всі просили у Творця одного – свободи, справедливості і добра для своєї країни і всіх її громадян.

Ми будемо відкрити економіку, що заохочує інновації, винагороджує ініціативу і забезпечує високі соціальні стандарти. Ми розгортаємо рішучу боротьбу з корупцією, стимулюємо чесну конкуренцію, формуємо прозорі стосунки влади і бізнесу.

Моя мета – поставити Україну в ряд процвітаючих демократій. Мое бачення майбутнього – це Україна в Об'єднаній Європі.

Приєднання до Євросоюзу ми розглядаємо як шанс розкрити всі можливості нашої країни. Європейська перспектива для нас – це потужний стимул для досягнення високих політичних, соціальних і економічних стандартів. Ми бачили, як відкритість європейських дверей дала впевненості нашим сусідам. Було б несправедливим закривати їх перед українцями, які так красиво підтвердили свою європейську ідентичність.

Україна хоче гарантувати безпеку своїм громадянам, прагне жити в мирі і злагоді зі усіма своїми сусідами і на Заході, і на Сході. Природно, що ми спрямуємо свої зусилля на інтеграцію до НАТО – структури, яка відіграє ключову роль у забезпеченні миру і стабільності на європейському континенті.

Переконаний – європейське і євroatлантичне прагнення України не можуть розглядатися як додаткові

Об'єднане засідання Конгресу США 6 квітня.

Фото: УНІАН

(Закінчення на стор. 24)

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Учасники подій у Вашингтоні поділилися враженнями

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 8 квітня в Головній канцелярії УНСоюзу відбулась зустріч працівників канцелярії і видавництва з колегами, які побували у Вашингтоні під час візиту 4-7 квітня Президента України В. Ющенка з його супроводом.

Президент УНСоюзу Стефан Качарай розповів про хвилююче перебування і промову В. Ющенка у Конгресі США. Ряд членів Конгресу в очікуванні виступу Президента України на знак визнання пере-

моги демократії в Україні вжили в одязі „помаранчевих кольорів“ – стрічки, краватки та ін. В. Ющенко зустріли дуже тепло, його промову не раз переривали оплесками. Розповідаючи про цей день, С. Качарай не міг стриматися від хвилювання, породженого тією обставиною, що вперше Президент України промовляв у Конгресі США, вперше його зустрічали в столиці не тільки з формальними ознаками поваги до державної пер-

сони, а й з широченню, з симпатією, підкреслюючи прагнення допомоги Україні.

Головний редактор „Свободи“ Ірена Ярославич розповіла про свої враження від участі в бенкеті на честь Президента України і його дружини, в якому взяли участь близько 1200 осіб – далеко не всі, хто хотів потрапити до залі. Усіх зворушила неформальна, дружня постава Президента, його вишукана українська мова. Ряд цікавих подробиць від перебування у Ва-

шингтоні передала присутнім скарбник УНСоюзу Рома Лісович.

Докладну аналізу промови Президента України в Конгресі підготував редактор „Українського тижневика“ Андрій Нинка, який звернув увагу на вісім точок промови, котрі визначають пріоритети взаємин між США і Україною.

Учасники зустрічі задали чимало запитань, котрі свідчили про щире зацікавлення перебуванням в США Президента України В. Ющенка і його дружини Катерини.

Л. Хм.

Річні збори Округи УНСоюзу

КЛІВЛЕНД, Огайо. – В суботу, 2 квітня відбулися річні збори Округи УНСоюзу, Клівленд, Огайо, в домівці СУА при катедрі св. Йосафата в Пармі. В зборах взяли участь члени управи округи, секретарі відділів, делегати 35-ої Конвенції, гості і представники Головного уряду – З. Голубець – контролер, В. Ліщинецький – радний і Т. Шмагала ст. – почесний член Головної управи.

Після відкриття, привіту присутніх, вшанування пам'яті померлих членів у звітному році збори прийняли порядок нарад і обрали президію зборів. Секретар Л. Оленчук відчитала протокол з минулорічних зборів.

За управу звітував її голова. Управа співпрацювала з секретаря-

ми відділів в окрузі і підтримувала контакт з секретарем Головної управи Х. Козак, підготувала і провела організаційні збори і річні збори. Округа на кінець 2004 року налічувала 967 членів, за минулий рік виконала річну квоту на 244 відс. і посіла перше місце серед 23-ох округ. Серед організаторів членів в окрузі були: З. Голубець, Т. Шмагала молодший, продавці з „Вестерн Католик Юніон“. Управа помістила привіти і реклами про продукти УНСоюзу в пропам'ятних брошурах ЗУАДК з нагоди його 60-ліття і в брошурі з нагоди відзначення 65-ліття ОУН і 60-ліття УГВР в Клівленді. Управа співпрацює з громадськими організаціями Клівленду – Пармі.

Представники Головної управи розповіли про наради Головного уряду УНСоюзу на Союзівці 19-22 листопада 2004 року, фінансові і організаційні здобутки, а відтак відповіли на запитання відділових секретарів.

В дискусії і запитах були порушені важливі справи організаційні, приєднання нових членів. Збори обрали управу в новому складі, який запропонував В. Ліщинецький.

Євген Бачинський

Зустріч з автором альбому „Ті дні на Майдані“

Як уже повідомлялося (ч. 14), провідники УНСоюзу 26 березня зустрілися з автором виданого у львівському видавництві „Свічадо“ фотоальбому „Ті дні на Майдані“ Феліксом Хмельковським. Під час зустрічі Президент УНСоюзу Стефан Качарай повідомив про рішення придбати 40 альбомів для поширення їх у вищих школах і бібліотеках центральної і східної України. На фото (зліва): Фелікс Хмельковський, Президент УНСоюзу Стефан Качарай, скарбник Рома Лісович, головний секретар Христя Козак.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 22 КВІТНЯ 2005 Р.

Пасейк, Н. Дж. Річні загальні збори 42 Відділу Т-ва ім. Т. Шевченка відбулись о год. 7-ій веч. в УНДомі, при 237 Норе Аве. Просимо членів взяти чисельну участь. Після зборів буде перекуся.

Басиль Морущак, голова
Варвара Тихібр, рекорд. секретар

Виставка фото-архіву, присвячена 110-літтю Українського Народного Союзу

Товариство „Любов“, відділ 370 УНСоюзу, Нью-Гейвен, Кон.

Український Народний Союз запрошує українське громадянство на виставку фото-архіву „110-ліття української громади очима Українського Народного Союзу“. Виставка відбудеться в неділю, 24 квітня 2005 року, о год. 12-ій дня в залі Української католицької церкви св. Михаїла (569 George St., New Haven, CT). Вступ вільний, запрошує 414-ий Відділ УНС в Нью-Гейвен, Кон.

Христя Козак, Головний секретар УНС, буде присутня під час виставки, щоб познайомити громаду з УНСоюзом та його новими послугами.

Оксана Тритяк, Головний організатор УНСоюзу, розповість коротку історію УНСоюзу та його вклад в минуле та сучасне життя громади. Глорія Горбата, Радна УНСоюзу та секретар 414-го Відділу УНСоюзу, також буде присутня.

За дальшими інформаціями просимо звертатися до Глорії Горбатої, тел.: (203) 269-5909, або до голови Відділу Марії Антонішин, тел.: (203) 795-6959.

Чикаго: Мегі Дейлі, дружина посадника Ричарда Дейлі, тепло зустрічає Катерину Ющенко в місті, в якому вона народилася.

Учасники зустрічі 5 квітня в Чикаго. Перший ряд, зліва: Ляля Кучма, Марта Фаріон, Юлія Базилевська, Лоїс Вайсберг, Катерина Чумаченко-Ющенко, Валентин Джадж, Олег Коверко, Грегори Найт; другий ряд: Орберт Дейвіс, Анатолій Хмара, Ірина Резнік, Ярослав Ганкевич, Євген Прокопов.

Чикаго: Лоїс Вайсберг захоплюється витвором текстильної мисткині Вікторії Гресь, подарованим Катериною Ющенко містові Чикаго. Мегі Дейлі, Ірина Резнік і Марта Фаріон також милуються дарунком.

Ричард Купер з дружиною – член правління Чикагської ради для закордонних взаємин і засновник „Куперфанд Інк.“, Президент Віктор Ющенко, Катерина Чумаченко-Ющенко, посадник Чикаго Ричард М. Дейлі, Мегі Дейлі увечорі 4 квітня.

Чикаго

(Закінчення зі стор. 1)

його дружину, дочку Чикаго, Катерину Чумаченко-Ющенко. Ласкаво просимо до рідного дому!”, – сказав у своєму вітальному слові посадник міста Ричард Дейлі. Ці слова були настільки зворушливими, що сльози щастя світилися на очах півторатисячної аудиторії, яка з нетерпінням чекала Президента України. Голова міст-побратимів Чикаго-Київ Марта Фаріон переконана, що цей день став історичною подією в житті нашої громади і надовго запам'ятається нашим дітям і онукам.

Чикагський департамент міждержавних взаємин, при співпраці з Генеральним консульством України у Чикаго, організував вірцеву зустріч на найвищому державному рівні. Під гучні оплески ввійшли до залу представники урядової делегації, політичні діячі нового уряду – Б. Тарасюк, Є. Червоненко, О. Зінченко, також Посол США в Україні Д. Гербст, Посол України в США М. Резнік з дружиною та боксер світової слави В.Кличко. Зустріч відбулася в престижному залі готелю „The Palmer House

Hilton“. Появу на сцені Президента та його дружини, у супроводі господаря міста Ричарда Дейлі, громада зустріла стоячи, аплодуючи і скандуючи: „Ю-шен-ко!“.

Чикаго через серця українців продемонструвало Америці шану і любов до Президента нової України, провідника, який, за його ж словами, „бажає бачити Україну демократичною, європейською, відкритою державою“. У свою чергу, Президент В. Ющенко подякував українській громаді Чикаго за допомогу і підтримку під час „помаранчевої революції“, за 96,6 відсотка голосів на виборах, за любов до України. „Це і ваша перемога. Я бачив Ваші очі на Майдані“...І ще зворушив Президента напис, який він побачив у наметовому містечку одного грудневого дня 2004-го: „Так! Ющенко!“, а далі підпис – „Чикаго“. Збереження рідної мови, традицій, створення українських музеїв, книгодрукування, багатолітній досвід громадського життя – це безцінні надбання діаспори. Наголосивши на цьому, президент пообіцяв, що нова влада обов'язково підтримуватиме повноцінні зв'язки з діаспорою.

Ансамбль українського народно-го танцю „Громиця“ та дитячий

хор Української католицької школи св. о. Миколая вітали гостей з України.

Президент закликав американських підприємців почати інвестиції в Україні і запевнив, що українська сторона готова забезпечити прозорість цих інвестицій. Перед Америкою покладено чистий аркуш для накреслень цілком реальних ділових взаємин. На цю сторону питання звернув увагу Посол України в США М.Резнік, спілкуючись з представниками американських ділових кіл під час бенкету на честь Президента, який відбувся того ж вечора за участі понад 400 гостей.

Наступного ранку, 5 квітня, під час сніданку з американськими підприємцями в готелі „Chicago Hilton“, В. Ющенко підтвердив наміри України до активної співпраці. Під час особистого спілкування з Президентом України я зрозуміла, що в його заклик до молоді еміграції повертатися додому є велика сила, що спонукає кожного, хто живе з Україною в серці, задуматися: під яким і чиїм дахом будувати своє майбутнє?

На запрошення дружини посадника міста Мегі Дейлі і директора культурних справ

міста Лоїси Вайсберг питання культурних та гуманітарних проєктів співпраці по-діловому представила Катерина Ющенко в Чикагському культурному центрі зранку 5 квітня.

На сніданку були присутні К. Ющенко, М. Дейлі – дружина посадника міста, М. Фаріон – голова комітету міст-побратимів Чикаго-Київ, Я. Ганкевич – президент Українського національного музею, О. Коверко – президент Українського Інституту модерного мистецтва, українські мистці діяспори, представники мистецьких кіл Чикаго, також І. Резнік – дружина Посла України в США, та Ю. Базилевська – дружина Генерального консула України в Чикаго.

„Це місто виховало мене. Я вдячна українцям Чикаго за молитви і допомогу. Я закликаю вас усіх допомагати Україні, і кожен з вас має для цього свій спосіб“, – сказала К. Ющенко.

Після сніданку К. Ющенко зустрілася з близькою до неї групою осіб – 35 професорів, керівників і її однокурсників з „University of Chicago“, де вона здобула магістерку.

Після цих зустрічей Президент з дружиною відлетіли до Бостону.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Шевченкові свята тривають...

АТЛАНТА, Джорджія. – „Не вняли слову! Розп'яли!” – це була тема щорічного березневого Шевченківського свята, організованого з ініціативи відділу УККА, в штаті Джорджія. До святкування готувалися заздалегідь і організатори, і виконавці, і слухачі. Все відбувалося 6 березня в одній з бібліотек Атланти. Заля, що була відведена для цього, перетворилася в український стрій, де панував дух „вічного, як народ” Тараса Шевченка та його національної біблії – „Кобзаря”. До уваги були представлені мистецькі праці Т. Шевченка з релігійної тематики: „Апостол Петро”, „Самаритянка”, „Свята родина”, „Смерть Марії”, „Притча про робітників на винограднику”, „Розп'яття”.

Голова відділу УККА д-р Уляна Боднар привітала присутніх, відкрила свято, представила одного з доповідачів – о. Матея Шродира, який англійською мовою спочатку розповів про епоху, в якій жив і творив поет, а вже опісля, з філософським осмисленням, обґрунтував пророче покликання Тараса Шевченка, який за правду не побоявся страждати апостолом великого Христового слова.

Наступним доповідачем українською мовою була Галина Середюк. Її слово про Т. Шевченка перепліталось поезіями та піснями Кобзаря з релігійної тематики: „Давидові псалми”, „Царі”, „Неофіти”, „Марія”. Надхненними читаннями були Зенон Франко, д-р Уляна Боднар, Мар'яна Вуїв, Тетяна Онисько та Петро Гайдей.

Після основної програми був організований „вільний мікрофон”. Ба-

гато охочих мали змогу прочитати дещо з улюбленого Т. Шевченка. Надзвичайно зворушливо прозвучав уривок з поеми „Наймичка” у виконанні Галини Тарафанюк. Вона спочатку переповіла зміст поеми для англомовної аудиторії, а потім блискуче читала поему напам'ять в оригіналі. З особливими почуттями читалися „Сон” („У всякого своя доля...”) у виконанні Ольги Дубельтман, „Сон” („На панщині пшеницю жала...”) – Ольги Середюк, „Мені тринадцятий минало” – Романа Стадницького, „Розрита могила” у виконанні Володимира Мельниченка.

Була смачною перекуска, добре організована музика Романа Сала та веселі танці.

Галина Середюк

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Слово Тараса Шевченка – завжди нове, свіже. Воно відкриває незмінно наче незнайомі перед тим шпаринки буття. Актор і водночас творець звуково-зорового перетворення поетичного слова у дійство Шевченкових днів переносить нас у простори чарівної, але водночас трагічної України. Вона, на превеликий жаль, і дотепер залиши-

Учасники вечора в Атланті

лася тією ж красунею з очима, повними трагізму.

Праця над мистецьким словом з молоддю – це великий, але й благословенний труд. Разом з словом поезії юнак пізнає його суть, красу його звучання, життєдійність, що сплелась у одне з народом. Учасники концерту в пошану Тараса Шевченка, що відбувся 13 березня в Українському освітньо-культурному центрі, старанням Центру у 25-ліття його співпраці з УККА і УАКРадом, були свідками цього дійства не лише на сцені, але й самі співдіяли духовно з виконавцями.

Головний актор і режисер Іван Бернацький – Народний артист України. Театрознавці – між ними авторитетний Валерій Гайдебур, вважають його актором високого європейського рівня.

Народився І. Бернацький на Тернопільщині, студіював у Театральному інституті ім. Карпенка-Карого в Києві, по закінченні працював у Волинському музично-драматичному театрі в Луцьку впродовж 10 років, а згодом 20 років був одним з чільних акторів Львівського театру ім. М. Заньковецької. Особливе місце займає в його творчості постать Т. Шевченка, плекання його

поетичного слова, звучання його з сценічної рампи.

Саме цей концерт в пошану Т. Шевченка став взірцевим виявом, як це слово – виплекане любов'ю, викарбоване вірою в його правоту могло проникати в душі слухачів, як могло знаходити відлуння у „ненароджених” – за Шевченка – земляків його.

Виконавці – театральна студія І. Бернацького при церкві св. Юра у Нью-Йорку. Розпочав дію сам І. Бернацький живою розповіддю про дитинство малого Тарасика, який в юному віці відкривав суть життя, читав нишком Сковороду, молився Богу і співав. Далі була вистава за творами Т. Шевченка, епіцентром якої стала поема „Відьма”, де божевілья розтерзаної болем матері межує з сюрреалізмом підсвідомості, що завмирає криком на межі сприймання людини. Та ось встають дужі велетні – козаки – вічний дух свободи України. Вони закликають до бою, до помсти: „Кайдани порвіте!”. Закінчується словесна дія-заклик гімном „Ще не вмерла Україна”.

Ведучим програмою був Іван Праско.

Д-р Наталія Пазуняк

Чи Ви чули?

Придбайте для мене в УНСоюзі
вивінувальну грамоту на 20 років

з одноразовою вкладкою
за суму 2,287.26 дол.

і я отримаю чека на 5,000.00 дол.

якраз у пору на мою університетську
освіту. На що Ви чекаєте?

Телефонуйте до УНСоюзу на число:
1-800-253-9862.

Зробіть це негайно!

* Вік від 0 до 3,5 року

** Найнижча сума забезпечення 5,000.00 дол.

**Дорогі
читачі!**

Ви для нас дорогі, але для Вас
найдорожчою – Ваша Мама.

Привітайте своїх мамів

з їхнім святом на сторінках наших видань

„СВОБОДИ” – 6 травня 2005 р.

і THE UKRAINIAN WEEKLY – 8 травня 2005 р.

Розмір 1 стор. – ціна 400 дол.

1/2 стор. – 200 -

1/4 стор. – 100 -

1/8 стор. – 50 -

Вітання разом з оплатою приймаємо
до 29 квітня 2005 р.

Адреса: 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Відділ оголошень тел.: (973) 292-9800 дод. 3040

Факс: (973) 644-9610

Акція „Приведи своїх друзів до церкви”

ПАРМА, Огайо. – 27 лютого члени Української православної ліги (УПЛ) – молодшого відділу при Українському православному соборі св. Володимира провели дружину з черги щорічну неділю „Приведи своїх друзів до церкви”. Це задум парафіяльної молоді, метою якого є запросити приятелів іншого віровизнання на Літургію, ознайомити їх з православною вірою і традиціями Української Православної Церкви. Запрошена молодь дістала відповідні відзнаки, а парафіяльне духовенство привітало гостей поздоровленнями. Гості були нагороджені дарунками на пам'ятку їхніх відвідин парафії. Після Літургії молодь запросила до парафіяльного осередку на полуденок, гостинно приготований Українською православною лігою.

На фото: члени УПЛ – молодший відділ, їхні молоді друзі і духовенство Українського православного собору св. Володимира.

Іван Норка

До 60-ліття „Ордену хрестоносців”

Пластовий курінь „Орден хрестоносців” (ОХ) відзначає у 2005 році своє 60-ліття двома Великими радами. Перша – „Зустріч з першим поколінням ОХ” – вже відбулася в Осередку Сестер-василіянок у Філядельфії 19-20 березня. Друга – „Зустріч з новим поколінням ОХ в Україні” відбудеться 18-19 червня у Львові. ОХ заснували випускники української гімназії у Травнштайні (коло Зальцбургу) 15 березня 1946 р. Це були переважно колишні „Юнаки”.

Ідея створення куреня ОХ і обрання своїм патроном Митрополита Андрея Шептицького зародилася у колі пізніших студентів богословії – Павла Когута, Мирослава Лабуньки, Михайла Левицького, Ярослава Розумного, Степана Феденка й Богдана Чопика. Вони, надихнуті ідеєю, що вільній Україні будуть потрібні добрі священики, вирішили поступити на теологічні студії в УКСемінарії в замку Гіршберг, недалеко Мюнхену. Коли постала необхідність підсилити ОХ новим членством, Володимир Слиж заохотив багатьох „фрайманців” вступити до куреня, включно з Василем Маркусем, який став Великим Майстром ОХ. Після розсіяння членів по різних країнах світу пластова праця ОХ знову послабшала, але на терені Америки завдяки ініціативі М. Лабуньки та його вмінню включити до праці молодших пластунів (Я. Левицького, О. Лабуньки і Ю. Пазуняка) в 1970-их роках ОХ відродився.

Сьогодні ОХ перебуває у стадії ширення пластових ідей в Україні, де вже організувалась хрестоносська стежа, і де ректором Українського Католицького університету у Львові є хрестоносець о. Б. Гудзяк. ОХ планує придбання оселі для пластового вжитку, проведення там пластових таборів і поїздок у східні області з ціллю формування нових стеж ОХ.

У Філядельфії 19-20 березня зустрілися два покоління людей, що сьогодні прямують тією ж дорогою і до тих же берегів – працюють для молоді, громади, УКУ, Кисво-Могиланської академії, для шкільництва, культурних інституцій, економічного піднесення.

Ярослав Розумний,
Вінніпег, Канада

Пам'ятаймо заради майбутнього

ЧИКАГО. – Небагато залишилося живих свідків страшого Голоду 1932-33 років. У другій половині лютого до Чикаго на запрошення Фондації Українського Голодомору приїхала Євгенія Сакевич-Далас, якій дитиною випало пережити трагедію. Вона втратила спочатку батька, потім матір, а згодом сестру і брата. Про своє життя та трагедію Українського Голоду Є. Сакевич-Далас розповіла у книзі „Не вмирає душа наша”, що вийшла українською та англійською мовами. Про події тих днів розповідала Євгенія Сакевич-Далас вдячним слухачам, що зібралися 19 лютого в Українському Національному музеї, і кожне її слово запада-

ло глибоко в душі, щоб прорости пам'яттю про ті страшні події тридцятих років минулого століття.

Монолог, популярної в минулому голівудської топ-моделі, поступово переріс у діалог зі слухачами, які хотіли почути відповіді на багато запитань, що хвилюють свідомих українців. Є. Сакевич-Далас розповіла про систему нищення її близьких, про несамолюбні страждання її земляків, що масово вмирали на рідній землі без засобів до існування. Не минула вона воєнних поневірянь та труднощів еміграційного життя. Але головною була думка, що трагедія Голодомору не може бути забутою. Завданням кожного з

нас повинно бути домагання визнання цілим світом цілеспрямованого Голокосту української нації комуністичним режимом Кремля, спадкоємцем якого себе визнала у 1991 році Росія. Програма відвідин Чикаго у Є. Сакевич-Далас була дуже напруженою. Її хотіли бачити багато людей, щоб поспілкуватися з цікавою співрозмовницею, якій вдалося пережити трагедію українського Голоду. 20 лютого Євгенія Сакевич-Далас відвідала катедральний храм святого князя Володимира УПЦ у США. Після Літургії, у парафіяльному осередку, вона зустрілася з представниками старшої еміграції, які пам'ятають події тридцятих років.

Володимир Павелчак

Євгенія Сакевич-Далас серед учасників зустрічі

Свято на честь д-ра Павла Джуля

Коли спробувати зазирнути в калейдоскоп життя відомого в Дітройті д-ра Павла Джуля, то можна побачити три дзеркала, в яких відбивається все, що він зробив і робить для людей. Ці дзеркала – то родинне, громадське і професійне життя. В них багатьма цінними перлинами сяють здобутки і надбання невтомного трудівника і патріота України. Про них йшла мова на ювілейній зустрічі української громади з д-ром П. Джулем та його родиною 19 березня в Українському культурному центрі у Ворені, організованій громадським комітетом з відзначення 50-ліття громадської діяльності д-ра П. Джуля. Комітет очолили Василь Колодчин – голова, Ярослав Дужий – скарбник, Любомир Липецький – секретар.

Зустріч була організована з нагоди вручення ювілейної Грамоти подяки і признання від Патріарха УГКЦ Любомира кардинала Гузара, медалі св. Володимира і Грамоти признання – від Світового Конгресу Українців, медалі Петра Могили від Національної Києво-Могилянської академії та десятків інших почесних грамот, нагород і привітів.

На зустріч зібралися родина,

друзі, колеги, прихильники багатограних талантів ювілята, щоб поділитися тим успіхам, яких вдалося досягти д-рові П. Джулеві. Більшість з них знали д-ра П. Джуля давно, співпереживали з ним його багаторічну кропітку працю і вважали за честь зробити це торжество на знак вдячності за все, що було ним зроблене за півстоліття.

У „дзеркалі професійної діяльності” можна побачити, як зростали знання і досвід лікаря, починаючи від школяра з села Мильно на Тернопільщині, де він народився, потім учня Тернопільської гімназії „Рідна Школа”, студента медицини у Львові, Грацу, Інсбруку, спеціалізації на отоляринголога у Вейнському університеті в Мишигені. Все, чого навчився д-р П. Джуль, він повертає людям, працюючи в різних професійних товариствах і часто їх очолюючи. Це – Американська академія отолярингології, Американська колегія хірургів, Американська медична асоціація, Українське лікарське товариство Північної Америки, Світова Федерація українських лікарських товариств, Американсько-українська фундація. 30 років він викладав у Вейнському університеті як клінічний професор відділу отолярингології. Працював як головний

редактор журналу „Лікарський вісник”, „Матеріалів до історії української медицини”, „40-ліття УЛТ-ПА”, фундаментальних досліджень „Українці в Детройті і в Мічигані”, Українського видання медичного словника Дорланда, Українського видання атласу анатомії людини Нетера. Д-р П. Джуль є автором 48 наукових праць.

У „дзеркалі громадської праці” д-р П. Джуль почав у Дітройті з того, що став членом-засновником кредитної спілки „Самопоміч” (1952 р.). Був президентом Клубу українських градуантів „Дітройт-Віндзор”, президентом Комітету для влаштування української кімнати у Вейнському університеті, президентом Комітету святкування 1000-ліття Християнства в Україні, президентом Комітету святкування 2000-ліття народження Христа. За всіма цими назвами і посадами стоїть титанічна праця, яку українська громада довіряла йому, знаючи, що він може її виконати якнайкраще. І він це робив разом з людьми, обдуманно, виважено, планоно.

Професійна і громадська діяльність д-ра Джуля була високо оцінена не тільки в діаспорі, але і в Україні та в світі. Він був удостоєний звання „Українця року” Клубом українських градуантів, відзначений Папською грамотою „Pro Ecclesia et Pontifice” (Ватикан), одержав звання Почесного доктора Одеського і Львівського медичних університетів, звання Почесного члена Академії Наук Вищої школи України, нагороджений орденом „За заслуги” третього ступеня та Грамотою Верховної Ради.

Його родина – це вірна і мудра дружина та порадиця, мати його

Д-р Павло Джуль

синів, Ірина (з дому Бліхар), це його сини Андрій, який пішов стежкою батька і є лікарем-отолярингологом, і Юрій, який є адвокатом у Каліфорнії, це улюблені невістки Христина і Лена, п'ятеро чудових внуків – Марія, Степан, Ліза, Максим і Павло. Вони також щасливі, що мають такого невтомного, люблячого, шанованого людьми чоловіка, тата, дідуся, горді з того, що він у них саме такий, як є.

І вся українська громада метрополітального Дітройту горда тим, що має у своєму середовищі д-ра Павла Джуля, людину, яка своєю багаторічною потужною професійною і громадською працею заслужили повагу і авторитет.

Ніна Василькевич

To book a room or event call: (845) 426-5648, ext. 141
216 Fourdmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій 2005р.

15 – 17 КВІТНЯ – Велика Рада Пластового Куреня „Чортотолом”. BUG Brooklyn Ukrainian Group Volunteer Weekend.

16 КВІТНЯ – Rochester Fire Company Banquet

20 – 22 КВІТНЯ – SUNY at New Paltz, Migrant Education Program & Retreat

22 КВІТНЯ – „ТАР” Ньюйоркський фестиваль пива, угантері, переїзд автобусом із Союзівки. 60 долінів.

22 КВІТНЯ – Традиційні українські святкові ігри – Пластовий курень „Спартак”.

29 КВІТНЯ – 1 ТРАВНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

1 ТРАВНЯ – Традиційний український Великодній сніданок. Початок – 11:30 ранку.

20 ТРАВНЯ – Ellenville High School Prom.

20 – 22 ТРАВНЯ – Girl Scout Troop 856 Camp Out

27 – 30 ТРАВНЯ – Вікенд з нагоди Дня Пам'яті – ВВІІ та забава. Вікенд призначений батькам, що ухилили дітей з України – спонсори Українське посольство і УНС.

1 ЧЕРВНЯ – Ellenville High School Scholarship Banquet

6 ЧЕРВНЯ – Highland High School Senior Day.

10 – 12 ЧЕРВНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

12 – 17 ЧЕРВНЯ – Конференція Клубу Сеньйорів Українського Народного Союзу.

19 ЧЕРВНЯ – День Батька на Союзівці.

26 ЧЕРВНЯ – 3 ЛИПНЯ – Перший табір Пташат.

26 ЧЕРВНЯ – 8 ЛИПНЯ – Тематичний табір для дітей, віком від 10 – 18 років.

27 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #1, for ages 7-10.

3 – 10 ЛИПНЯ – Другий табір „Пташат”.

4 – 8 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #2 for ages 7-10.

8 – 10 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

10 – 16 ЛИПНЯ – Discovery Camp-Session #1 for ages 8-12.

17 – 22 ЛИПНЯ – Перший табір Чемпіонів для дітей віком 4 – 7 років.

22 – 24 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

17 – 23 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #2, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #1 for ages 13 – 16.

24 – 29 ЛИПНЯ – Другий табір Чемпіонів для дітей віком 4 – 7 років.

24 – 30 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #3, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #2, for ages 13 – 16.

24 ЛИПНЯ – 6 СЕРПНЯ – Teachers Seminar. Educational Council of NYU. Teachers Seminar, Ukrainian Educational Council of New York City.

31 ЛИПНЯ – 5 СЕРПНЯ – Scuba Course for ages 12 and up.

*Високоповажаний і дорогий
достойний ювіляте,
д-ре Романе Тарановський!*

*Українське Ветеринарне Об'єднання
з гордістю вітає Вас з великим ювілеєм.
Вас Господь Бог пошлює добрим
здоров'ям, надзвичайним розумом
і талантом.*

*Ви не змарнували цих дарів, а використали
для добра родини, української громади
і нашого ветеринарного об'єднання.
Ми дуже дякуємо Вам за Ваші щирі і
корисні поради, за те, що Ви завжди
охоче ділилися Вашим великим
життєвим досвідом.*

*Бажаємо Вам здоров'я і довгих літ!
Сніваємо Вам зрідме
„Многая Літа”!*

Об'єднання Українських Лікарів

Катедри моляться разом

Маркіян Комічак диригує хором Української православної катедри св. Володимира під час відправ 24 березня в Українській католицькій катедрі св. Йосафата.

ПАРМА, Огайо. – Минулого року Великдень для всіх християн припадав на ту саму дату. При тій нагоді парафіяни Української православної катедри і Української католицької катедри спільно молились у Велику П'ятницю. Митрополит УПЦ в США Константин і Єпископ УКЦ Роберт спільно відправили в той день Вечірні в обох катедрах.

Цього року Великдень за новим календарем святкували 27 березня, а за старим – 1 травня, але, щоб продовжувати дружнє спілкування, Владика Роберт запросив хор Української православної кате-

дри взяти участь у відправі у Страсний Четвер. Митрополит Константин благословив спільне моління, а хор церкви св. Володимира під керуванням Маркіяна Комічака співав Богослуження 24 березня в Українській католицькій катедрі св. Йосафата. Співав також хор „Кринос” під керуванням сестри Маркелі. Богослуження відправив Владика Роберт в сослуженні духовенства церков св. Йосафата і св. Володимира. Після відправи Владика Роберт влаштував гостинне піснєприйняття для духовенства і хористів.

о. Іван Наконечний

„Пора” продовжує діяти

ПАРМА, Огайо. – 10 березня в залі Святопокровського осередку відбулася зустріч із співзасновником громадянської кампанії „Пора”, провідним членом Центру національного відродження ім. С. Бандери в Києві Володимиром В'ятровичем. Він виступив з доповідями „Роля громадянської кампанії „Пора” в „помаранчевій революції” і „Роля ОУН-УПА в історії визвольної боротьби України”. Його розповідь супроводжувалася показом документального кінофільму про участь кампанії „Пора” в „помаранчевій революції” в Україні.

У виступі в радіопрограмі Українських злучених організацій Великого Клівленду „Україна” В. В'ятрович розповів, як виникав цей рух, на яких засадах об'єднував молодь. Головним був принцип ненасильницького спротиву. Саме „Пора” була однією з тих організацій, які готували населення до революції, – у випадку, якщо вибори будуть зфальсифіковані і треба буде вийти на вулиці. А коли вже дійшло до протестних акцій, то діяло паралельно дві структури „Пори” – так звана „Жовта Пора” вела агітацію в засобах масової інформації, а „Чорна Пора” займалася вуличними протестними акціями. Отож обидві кампанії тісно співдіяли в ім'я єдиної мети – перемоги опозиції у виборах. Структури обох кампаній злились і становлять тепер єдину організацію „Пора”. Але виникли певні непорозуміння. Частина активістів „Жовтої Пори” вирішила, що головні завдання „Пори” завершені. Ця частина зараз пробує створювати політичну партію. Абсолютна більшість активістів в кампанії

„Пора” вважає, що немає сенсу створювати ще одну політичну партію, коли їх в Україні вже понад 120. Натомість завдання „Пори” ще далеко не вичерпані, бо її основним завданням і надалі залишається контролювати нову владу й підтримувати високий ступінь громадської свідомості, щоб у виборах 2006 року колишня влада не взяла реваншу.

На запитання, чи дочекаються колишні члени ОУН-УПА того щасливого дня, що їх визнають на державному рівні борцями за волю України, В. В'ятрович відповів:

– Важливим елементом захисту українських інтересів є визнання боротьби УПА. Президент України В. Ющенко і його оточення розуміють це. Мова повинна йти про визнання боротьби ОУН-УПА як воюючої сторони в Другій світовій війні, бо воно дає певні соціальні гарантії для учасників цієї боротьби. Але набагато важливішим є визнати боротьбу ОУН-УПА національно-визвольною боротьбою українського народу.

Щодо тих зусиль, котрі нова влада вживає заради подолання тяжкої кучмівської спадщини В. В'ятрович сказав:

– Перші кроки дають підстави для надії, незважаючи на спротив старої кучмівської влади, особливо на місцях. Нова влада завжди може розраховувати на громадськість і на тих людей, які тижнями стояли на Майдані, щоб поставити її до керма держави. І власне, опираючись на громадськість, теперішня влада повинна провести ряд реформ, які мають створити умови для розбудови нової демократичної держави.

Петро Твардовський

Celebrate Easter at Soyuzivka

Julian calendar
May 1

Brunch featuring
a traditional
blessed Ukrainian
Easter meal
AND...

Escolar (fish)
Lamb Rack Chops
Duck Breast
Flat Iron Steak

Doors open 11:30 am
\$17++ per person

Soyuzivka
for all seasons
www.Soyuzivka.com

Call for Reservations
845-626-5641

UNA Estate Soyuzivka • P.O. Box 529 • 216 Foordmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641 • email: Soyuzivka@aol.com

Тріумфальна візита Віктора Ющенка

Бостон

(Закінчення зі стор. 1)

„Профілі відваги”, відзначена 1957 року Пуліцерівською премією. Протягом 1954-1955 років Джон Кенеді, тоді ще сенатор, написав біографії восьми своїх історичних колег – сенаторів Сполучених Штатів – Джона Квінсі Адамса, Даніеля Вебстера, Томаса Гарта Бентона, Сема Г'юстона, Едмунда Дж. Роса, Джорджа Норіса, Роберта А. Тафта, які виявили особисту мужність.

Віктор Ющенко – перший українець, відзначений цією нагородою. Загалом від часу „помаранчевої революції”, коли події з Майдану цілими тижнями не сходили з перших шпальт західної преси та з новин на телебаченні і радіо, Українці щастять на увагу. А президент, мандруючи світом, усіляко її підтримує: виступив в Європарламенті, Білому Домі, а тепер ось – одержав почесну нагороду.

Для тих, хто щоразу присутній на церемонії вручення срібного ліхтаря „Профіль відваги”, дійство може не видаватися нічим особливим. Адже сценарій, очевидно, повторюється щороку: спершу – виступ голови Ради директорів Фондації імені Кенеді Пола Керка; далі – промова сенатора Едварда Кенеді, брата президента; тоді – вітальне слово президента Фондації Керолайн Кенеді, дочки Президента Кенеді; потім – виступ лавреата; і – вручення нагороди, яке здійснює Керолайн. Однак, для українця ця подія виглядає особливою і незвичайною. І почалася вона ще задовго до 5 квітня – відтоді, як стало відомо про майбутню візиту Віктора Ющенка до Бостону. Адже конференційна зала Бібліотеки імені Кенеді може вмістити лише близько 500 осіб, а охочих побачити Президента України

ни в українській громаді Сполучених Штатів виявилось значно більше, ніж для цього відведено було місць. Отже – лотерія. Та в останній момент було знайдено компромісний варіант: в сусідньому залі бібліотеки було встановлено монітор, на який транслювалися події з головної зали. Гріло уже саме усвідомлення того, що Президент В. Ющенко – зовсім поряд.

3-тя година 30 хвилин – у залі лише представники преси, поволі збирається публіка, перші два ряди – зарезервовані для високих гостей. Сама нагорода – невеликий скляний ліхтар з посрібленим обрамленням – стоїть на прямокутній підставці тут-таки, на сцені і будь-хто може підійти і роздивитись його ближче. Обабіки сцени – американський та український прапори. В усіх, з ким зустрічаєшся поглядом, – сяє посмішка, люди веселі, настрої піднесені. Представників української громади доволі багато, рясніє помаранчевий колір. Зала поволі заповнюється.

3-тя год. 50 хвилин. З-поза сцени виходить Євген Червоненко – міністер транспорту, і Петро Порошенко – секретар Національної Ради безпеки і оборони України. Знаходять зарезервовані для них місця. За хвилину заходить Борис Тарасюк – міністер закордонних справ, потім Олександр Зінченко – голова Секретаріату Президента, а невдовзі – чемпіон світу з боксу Віталій Кличко, який був одним з членів президентської делегації під час візиту до США. У залі пожвавлення, усі, хто упізнав Віталія, ідуть знайомитись і фотографуватися. Чемпіон дивовижно доступний і контактний, нікому не відмовляє у фото, позує перед об'єктивами, тисне руки, взагалі більш ніж будь-хто інший перебуває в центрі загальної уваги, приймаючи захоплені погляди присутніх. Першими побували в кадрі з чемпіо-

Сенатор Едвард Кенеді і Президент Віктор Ющенко 5 квітня на церемонії вручення нагороди Фондації бібліотеки імені Джона Ф. Кенеді у Бостоні.
Фото: Том Фіцсимонс

ном священники – усіх конфесій. До речі, чим не приклад єднання духовної і фізичної сили нації? О. Зінченко зібрав навколо себе журналістів і дає інтерв'ю.

4-та год. 30 хвилин – раптові оплески, всі присутні підводяться з місць, зблискують фотокамери – на сцену піднімається „його ексцеленція”, як звертатиметься потім до нього сенатор, Президент України Віктор Ющенко в супроводі Пола Керка, Едварда Кенеді, Керолайн Кенеді, дружини Катерини Чумаченко та особистого перекладача.

Виступ сенатора Едварда Кенеді змусив присутніх ще раз пригадати моменти відваги українського народу під час „помаранчевої революції”. Він зокрема сказав: „Президент Ющенко [...] заслуговує на повагу й рішучу підтримку нашої країни; на це ж саме заслуговує і український народ. Його блискучий приклад надихає людей доброї волі по усьому світу, бо він показав, що ідеали свободи, терпимості й надії по праву народження належать кожній людській істоті на нашій планеті”. Слова Керолайн

Кенеді про народного президента були не менш приємними кожному українцеві: „Його відвага надхнула громадян світу. Нам, вільним, він пригадує, що свободою ніколи не можна легковажити, а тим, хто не має голосу в своїх власних державах, Президент Ющенко і український народ подали надію”.

Виступ самого Віктора Ющенка був стислим, але мав великий заряд духовної сили. Перед тим, як почати говорити офіційно, він представив усім присутнім своїх товаришів, мужніх людей, що творили революцію, що були поряд – Євгена Червоненка, Петра Порошенка і Віталія Кличка, „класного хлопця”, як сказав про нього Президент. Далі подав ще один приклад мужності – п'ятирічної української дівчинки Насті Овчар, що тепер лікується в одній з лікарень Бостону. Вона врятувала з палаючої хати свою молодшу сестричку, зазнавши жажлих опіків. „Не кожен за все життя зробить такий подвиг, який зробила Настя”, – сказав В. Ющенко.

У своїй офіційній промові Президент наголосив, що силу для різних звершень дає відвага, народжена переконаннями. Особливо влучно В. Ющенко процитував слова Джона Кенеді: „Не питай, що твоя країна може зробити для тебе, а запитуй, що ти можеш зробити для своєї країни”. Президент відзначив, що ця нагорода – для усіх тих українців, які відстоювали цінності демократії. Це символ світла нації, яке запалюють великі особистості, і воно світить усім.

Загалом в усій церемонії панувала атмосфера родинності: до цього спричинилося не тільки гуртування навколо спільних демократичних цінностей, а й Ющенкова згадка про батька і матір, які давали йому сили боротися, присутність дружини Катерини Чумаченко, її сестри та матері, не кажучи уже про родину Кенеді. Це враження підсилювала і українська громада Бостону та інших міст: після нагородження і святкового прийняття гості співали українських пісень, і кожен американець мав можливість відчути той дух, який гуртує людей в єдину націю.

А пізно увечері, уже вдома, я одержав електронне повідомлення від одного американського професора, якому надсилав його фотографію з Віталієм Кличко. Він написав мені: „Your country has a wonderful leader”.

В. Ющенко з Ольгою Овчар – матір'ю 5-річної української дівчинки Насті в Бостоні, 5 квітня.

В. Ющенко відвідав маленьку героїню Настю

БОСТОН, Мас. – Маленька харків'янка Настя Овчар, одержавши важкі опіки, 15 березня зуміла винести з палаючого будинку свою дворічну сестру. Дівчинка перебуває на лікуванні в дитячій лікарні Шрайнера в Бостоні, в герметично закритій палаті. Насті, яка одержала опіки 80 відс. тіла, вже замінили 40 відс. шкіри. Президент України Віктор Ющенко і його дружина Катерина відвідали дівчинку у Бостоні, 5 квітня.

Настя Овчар в лікарні. Фото: УНІАН

„Рєбята“ дали маху...

Р.Л. Хомяк

ВАШІНГТОН. – Не може не дивувати нахабність російських політтехнологів у їхніх намаганнях кинути ложку дьогтю в українську бочку меду.

До найновіших таких ложок дьогтю я зараховую півсторінкове звернення до Президента України Віктора Ющенка в газеті „Вашінгтон пост“ від 4 квітня – саме в перший день його тріумфальної візити до Сполучених Штатів.

У великих американських газетах того роду „рекламу“ можна бачити нерідко. Її ефективність – дискусійна. Але немає сумніву в тому, що того роду реклама позитивно впливає на дохід газети. Візьмімо, як приклад, звернення акторів київського театру ім. Лесі Українки у „Вашінгтон пост“. Обсяг – пів сторінки, або 60 шпальтових інчів. Залежно від місця реклами, один інч на одній шпальті в газеті „Вашінгтон пост“ коштує від 550 до 700 доларів. Себто, щоб звернутися до Президента Ющенка через „Вашінгтон пост“, треба було витратити принаймні 50 тисяч доларів. Задоволення не з дешевших! Тим більше, що звернення подано у двох текстах: українському й англійському. Треба було все це підготувати або заплатити за послуги фірмі яка такими речами займається. Під листом-зверненням – 17 підписів акторів театру з допискою: „ще 50 підписів (sic!) працівників (sic!) театру“.

Значить, 67 акторів, чи пак, „працівників“ Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки скинулись по 750 доларів і купили для своєї справи пів сторінки в газеті „Вашінгтон пост“. Ви вірите, що так було? Я також ні. Цих 50 тисяч, чи й більше, „зелених“ прийшли з чисісь глибокої кишені. Але режисерський почерк цієї продукції дуже нагадує інші (і невдалі) затії російських експертів, які вже роками вигадують подібні затії, аби кинути тінь на Україну.

В даному випадку, актори скаржились Президентові В. Ющенкові, „що одразу після виборів у нашому театрі почалась та продовжується перевірка працівниками Генеральної прокуратури України. Навіть за часів СРСР, при тотальному контролі з боку КДБ, не було подібних прецедентів втручання в життя театру. Це особливо шокує на тлі тих демократичних перетворень, які Ви проголосили в Україні“. А причиною переслідування автори листа до Президента В. Ющенка пояснюють тим, що керівник театру – „відомий режисер, народний артист України, професор, академік М. Ю. Резникович“ на президентських виборах підтримував Віктора Януковича.

Можна зібрати цілий ряд елементів коштовного, але дуже невдалого підходу автора ідеї цього звернення у великій американській газеті.

Наприклад – чи можна нині шокувати американського читача тим, що Генеральна прокуратура перевіряє театр у Києві, коли цей американський читач вже два роки поспіль читає про перевірки „Генпрокурора“ штату Нью-Йорк, Еліота Спіцера, цілої плеяди прекрасних і знаменитих (і багатих) американців. (Марта Стюарт тільки одна з них). А навпаки, такий читач може подумати: якщо в акторів є досить грошей купити пів сторінки у „Вашінгтон пост“, коли всі горобці співають про те, які бідні нинішні українські діячі культури, то, може, й є причина для прокурорської перевірки?

Автори листа до Президента В. Ющенка починають тим, що пишуть його 27 березня – „в Міжнародний день театру“. Залишки совєтського менталітету. В Україні, як і в інших частинах колишнього Союзу, більшість населення має заковані у своїх головах усі ці „професійні свята“: День десантника, День водія, День пожежника, День моряка. (Недавно у збірці спогадів журналістів я читав про те, до яких великих заходів-лобіювань вдавались українські совєтські журналісти пів

століття тому, щоб дістати партійне благословення на своє „професійне свято“). Тим часом, я здогадуюсь, що серед читачів газети „Вашінгтон пост“ немає більше, як 3 відсотки (а може, й 0.3 відсотка), які свідомі того, що 27 березня – „Міжнародний день театру“.

Президент В. Ющенко, не сумніваюсь, знає про акторське професійне свято, бо вже майже 50 років, відколи навчився читати, читає привіти державних керівників з цієї нагоди, а тепер ще й сам мусить такі привіти підписувати. Тому йому про це не треба було нагадувати, та ще й у відкритому листі за 50 тисяч доларів. Можна було послати його поштою за 45 копійок, або 8 американських центів. Але – йшлося про те, щоб кинути ложку дьогтю до візити Президента В. Ющенка.

Не вдалось. Знову коштовні експерти з політтехнології не туди вцілили. За всякими мірками, візита нового Президента України до США була неймовірно вдала. Навіть такий елемент її, як виступ на спільній сесії Конгресу.

Це рідкісна честь. Дуже мала кількість світових постатей дістають таке запрошення. Але й тут є різниці. Іноді на спільні засідання з'являється мала кількість сенаторів і конгресменів; інші посилають своїх співробітників до залі, щоб місця не світили пустою. Тим часом на виступ Президента України з'явилися усі „великі“ законодавці, деякі з помаранчевими кольорами, оплескували виступ, скандували „Ющенко-ко!“, брали автографи. Таке в американському Конгресі не буває часто. От і все.

І не треба переживати за долю „Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки“ і його керівника „відомого режисера, народного артиста України, професора, академіка М.Ю. Резниковича“. Цей театр і його керівник ще з совєтських часів вважаються „святими коровами“ в Україні. Він знаходиться на вулиці Хмельницького (колишня Леніна), пару кварталів від Хрещатика, неподалік Опері, та й навіть має „свою“ зупинку метро – „Театральна“. Глядачів йому не бракує, та ще й таких

глядачів, які ставляться до нього з пістизмом. Мене особисто злостить те, що російськоцентристська совєтська верхівка надала патронат цього російського театру Лесі Українці. Це так, щоб залізти під шкіру українцям, бо ж з стількох славних і великих російських письменників і драматургів вибрати ім'я авторки „Боярині“ – треба бути справді нахабним. Що ще дивує – те, що досі українська влада не перейменувала цей театр, наприклад, на Чехова або Пушкіна, або ще якогось великого російського патрона, адже театр плекає російську драму! (До речі, в англійському тексті звернення акторів в газеті „Вашінгтон пост“ ні словом не згадано, що цей театр у столиці України – російський).

Взагалі, російськомовне „населеніс“ чи то в Україні, чи в Литві, чи в Казахстані, яке переживає частинну втрату свого зверхнього становища після розпаду імперії, приймає тактику вереску при кожному випадку, коли на нього хтось погляне кривим оком.

В даному випадку – недавно новий віце-прем'єр Микола Тomenko критично висловився про те, що попередня влада на „Рік України в Росії“ вислала саме цей російський театр представляти в Росії українські театральні досягнення. (Це, як кажуть англійці, – те саме, що завозити вугілля до Ньюкасла).

А те, що лист-звернення акторів „писаний на коліні“, видно і з того, що в обидвох текстах, українському й англійському, є правописні й стилістичні помилки. І то за такі гроші!

„Нє получілось, рєбята!“ Візита В.Ющенка була дуже успішною. Таку собі платну політичну рекламу перекрили неплатні репортажі у засобах масової інформації США, і не тільки США. А ще напередодні візити, 3 квітня, у великому недільному виданні газети „Нью-Йорк Таймс“ була ілюстрована стаття журналіста Стівена Лі Масерса про Київ як знамените туристичне місто. Така „реклама“ варта вдесятеро разів більше, ніж лист-звернення київських акторів. І для неї не треба було шукати донора з глибокими кишнями.

Український Народний Союз

Ukrainian National Association, Inc.

УНЧСоюз уділяє своїм членам

Низькі Рати!

по доступних Відсотках

Гіпотечні позички

MORTGAGES

Потелефонуйте сьогодні!
(800) 253-9862 дод. 3036

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ
В НЬО-ЙОРКУ

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КЛЮБУ

Відбудуться

в суботу, 21 травня 2005 р., о год. 1-18 по пол.

в Доміщі Клубу
122 Друга Авеню, Нью-Йорк, Н.Й.

За Управу Українського Спортивного Клубу в Нью-Йорку:

ПРОСЛАВ КУРОВИЦЬКИЙ, голова
НАТАЛІЯ МАСЛІЙ-ЗІНКЕВИЧ, секретар

„Поллється...”

(Закінчення зі стор. 1)

ла. А польський поет-пророк Юліуш Словацький в 1848 році написав цей вірш:

Довкола розбрат, і Бог б'є нині
В могутній дзвін.
Це трон для Папи, для Слов'янина
Готує він. Як італієць – він утікати
Не стане в тінь.
Як Бог, він буде, й де меч, ступати,
Бо світ – це тлін.
Для слуг його обличчя в промінні –
Світлий чертог.
Народи різні виведе з тіні
В сяйво, де Бог.
Сила його веління й молитви –
Чудо з чудес.
Владні навіть сонце спинити
Серед небес.
Він близько, близько – щедрий володар
Глобальних сил.
Поллється світло вічного слова
В кров наших жил...

(Переклад Станіслава Шевченка)

Як Папа заповів, поховали його не в саркофагу, а в сирій землі, в підземеллях собору, поряд з місцем, де, як каже церковна традиція, було розп'ято св. апостола Петра. „Ми ховаємо його останки в землі, як зерно безсмертя“, – сказав у своїй проповіді кардинал Йозеф Ратцингер, дуже авторитетний і найближчий до Івана Павла II богослов, голова Конгрегації з питань віровчення.

Цьому зерну безсмертя низько вклонилася в соборі св. Петра й Україна – і не тільки в особах Президента В. Ющенка, Патріярха Любомира та первоієрарха Римо-Католицької Церкви Мар'яна Яворського: тієї п'ятниці Панахиду за упокій душі Великого Папи відслужено у Володимирському соборі української столиці – вперше в історії Православної Церкви. Це також не може не бути знаком. В усій Україні ця п'ятниця була офіційно проголошена днем жалоби, всі національні прапори схилюлися додолу. У Львові, де пам'ять про візиту Папи переходить від батьків до дітей і внуків, місцеві радіостанції вшанували Святішого Отця хвилиною мовчання. А в суботу сотні студентів львівських вищих навчальних закладів садили дерева на „Алеї пам'яті Івана Павла II“ біля церкви Пресвятої Богородиці на Сихові, де 26 червня 2001 року відбулася незабутня, по-батьківськи тепла зустріч Папи з молоддю.

Сьогодні, як справедливо підкреслив у своєму листі до вірних Патріярх Любомир, „бракує нам ще перспективи часу, щоб належно оцінити його історичну постать і його багатогранну діяльність“ – все більше значення цієї постаті буде відкриватися знову й знову, починаючи від близьких вже днів, в які конклав кардиналів обиратиме нового папу. Нема сумніву, що серед 117 кардиналів є дуже достойні особистості, однак, швидше за все, побачимо, як же вирізнявся на їхньому тлі Папа Іван Павло II, який, як писали про нього, „зробив папство всюдисущим“. Прихильники церковних реформ вважали його надмірним консерватором і воліли б, щоб ними керував первосвященик, для котрого дух і буква Христового вчення були б двома різними речами. Для Папи Івана Павла II це було щось одне, цілісне, гармонійне, органічне. Він ніколи не хитався в питаннях абортів, celibату, жінок-священиків, але разом з тим Католицька Церква за цього неповторного Папи жила з широким спектром думок і поглядів: на одному крилі – такі справді ультраконсервативні організації, як „Опус Деї“, на другому – надихнуті марксизмом „теологи визволення“ в латино-американських країнах.

Передбачаючи вибори гострими, англійська „The Observer“ пише, що кардинали ледве чи схочуть, щоб наступний папа очолював Церкву так само довго, як Іван Павло II, який у два з надлишком рази перевищив середньостатистичний термін перебування на Святому престолі. Мовляв, за цей час він встиг призначити переважну більшість кардиналів і таким чином посилив свій вплив у Церкві. Певна річ, він мав вплив на кардиналів, та ще більший вплив він мав на весь світ, на все людство, і цей безпосередній вплив пов'язаний не з роками понтифі-

кату, а тільки з силою його віри і любови, з духовним чаром його унікальної особистості.

Називаючи декілька ймовірних кандидатур на престол св. апостола Петра, – це 78-річний Й. Ратцингер, 72-річний нігерієць Френсис Арінзе, 62-річний гондурасець Оскар Родрігес, бразилієць Клавдіо Гумес, 71-річний голляндець Годфрід Данельс, 58-річний віденський кардинал Кристоф Шенборн, газета нагадує, що коли в 1978 році в Римі вийшла книжка „Хто з них стане папою?“, то імені польського кардинала Кароля Войтили серед перерахованих кандидатів взагалі не було.

Та й нецікаве це запитання, хто стане. Цікаве – хто й коли стане таким, як він? Але й це питання неточне. Бо він уже назавжди залишився. Повідомляючи католиків своєї країни про смерть Івана Павла II, Архiepіскоп Паризький Андре Вен-Труа сказав: „Церква діє, як звичайно. І Папа, як і раніше, керує Церквою...“.

Святіший Отець Іван Павло II у Львові, 27 червня 2001 року, готується до Святої Літургії. Фото: APWWP

Ватикан. Перша Служба Божа новообраного Папи Івана Павла II жовтень 1978 року.

Фото: APWWP

Ватикан. Під час похорону Святішого Отця Івана Павла II, 8 квітня 2005 р.

Фото: APWWP

Святіший Отець з кардиналом Любомиром Гузаром перед Святою Літургією, 27 червня 2001 року у Львові.

Папи Іван Павло II на площі перед собором св. Софії, липень 1988 рік, під час святкування 1000-ліття християнства в Україні.

Святіший Отець Іван Павло II і колишній Президент України Леонід Кучма серед молоді на Бориспільському летовищі Києва.

Фото: Соловей/Укрінформ/ом

Член нашої громади Василь Лев, співзасновник і президент „Catholic Telecommunication Network of America”, разом із головою ради директорів „CTNA”, єпископом міста Провіденс Луї Джелено на авдієнції у Святішого Отця у Ватикані 16 березня 1983 року.

Мої зустрічі з Святішим Отцем

В Манчестері, в Англії, недалеко дому моїх батьків, яких я відвідував щороку, знаходиться один з найбільших парків Великобританії – „Гітон Парк”. Саме тут Іван Павло II відправив Службу Божу під час своєї пастирської візити до Англії в 1982 році. Він був першим і досі єдиним главою Католицької Церкви, що відвідав Британські острови. Коли я перебуваю в Манчестері, то відвідую місце папської відправи, де зараз стоїть пам'ятник. Коли за його життя я молився за здоров'я Папи, тепер, коли його немає вже в живих, я молитимуся за упокій його душі.

Поїхав я до Риму, маючи 12 років, в далекому 1962 році, до Української малої семінарії, щоб стати священиком. Ми, семінаристи, ходили мало не на всі великі свята до базиліки Святого Петра. Папа Іван Павло II урядовав на Римському престолі майже 27 років. Це третій в історії Церкви Папа щодо років урядування, після апостола Петра та Пія IX, який був папою впродовж 35 років! Пригадую його інавгурацію в 1978 році – вельми погідний день. Новобраний Папа привітав нашого Патріярха Йосифа. Ми, українці, що були на площі св. Петра, не могли стриматись від сліз радості. Папа відвідав нашу семінарію і погово-

рив з кожним з нас. Я тоді мав священицьку сорочку, чорну, з різнобарвною вишивкою роботи мами, і Папа, коли затримався біля мене, розпитав мене все про мою сорочку. Я йому розповів, що це була робота мами, на що він її похвалив. В моїх наступних зустрічах з Іваном Павлом II я завжди одягав вишиту сорочку, і Папа завжди затримувався, усміхався і казав з усмішкою, показуючи на мене: „Отець з колеції св. Йосафата”.

В італійському інституті оо. Салезіян „Борго Рагачі дон Боско”, куди я переселився на два роки на час відновлення та перетворення Малої семінарії у Велику, Папа Іван Павло II був з візитою. Ми всі приступили до нього, а коли він мене побачив, подивився на мою вишиту сорочку і відразу, усміхаючись, сказав: „Отець з колеції св. Йосафата. Що тут робиш?”. Ми обоє засміялись... Остання зустріч з ним була в 2000 році, коли Папа прийняв на загальній авдієнції на майдані Святого Петра українських військовиків. Я також був у вишій сорочці і він знову впізнав мене. Тяжко мені стримати великий сум, який охоплює з приводу смерті Папи Івана Павла II. Весь світ осиротів!

о. Євген Небесняк,
Львів

Митрополит УКЦ в Канаді Максим Германюк і Папа Іван Павло II 16 вересня 1984 року в катедрі свв. Володимира і Ольги в Вінніпегу під час візити Святішого Отця до Канади.

Фотографії на цій сторінці – з архіву „Свободи“

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

„Яра“ – театр для всіх

Це означає, що його можуть дивитись і розуміти англійськомовні й україномовні, в Америці та Україні. І навіть в Японії. Тому що театр цей двомовний, інколи навіть багатомовний. Склад акторів – інтернаціональний: з Азії і Африки, Сходу і Східної Європи, з України і Америки. Для окремих проєктів-вистав добирають тих акторів, хто не боїться грати одночасно чужою мовою. Наприклад, в одній з перших вистав, „Сліпий зір“ (1991) про українського сліпого поета Ярошенка, що жив і творив у Японії, звучить впереміжку англійська, українська, японська. В останній березневій (2005) виставі „Коляда. Дванадцять страв“ гуцульську коляду „Ой, дай Боже“ виконують кореянка, японка,

американці різнонаціонального походження і гості з України.

Час назвати і його героїв. Театр – це деяке перебільшення. Насправді організатор і незмінний режисер Вірляна Ткач називає його „Яра“ – мистецька група“. Вірляна – американка українського походження, чим все вищесказане і пояснюється. Її освіта – студії літератури в Гарварді, театральні студії в Колумбійському університеті, та ментальність – американські. Родинне виховання та гени – українські. Вони гонять її майже щорічно в Україну, надихають створювати відповідні сюжети своїх вистав (Вірляна також незмінний драматург і сценарист своєї групи), залучати навіть афро-американців до

українського слова і культури, перекладати поезії та п'єси з української на англійську і навпаки. Наприклад, афро-американка Ванда Сіпс – не тільки актриса групи, а й незмінний помічник-перекладач. Японець Ватокі Уено теж протягом 15 років – художник і освітлювач. Сама Вірляна в цьому році отримала найвищу американську нагороду за переклад двох книг поезій молодого українського поета з Харкова Сергія Жадана.

Під час інтерв'ю з Вірляною Ткач після вистави „Коляда“ в Нью-Йорку про 15-літній шлях своєї „Яри“ вона розповіла наступне:

– В 1990 році ми задумали створити виставу про Леся Курбаса. Оскільки п'єси про нього не було, почала писати сама. Ніхто з них раніше про Україну і людей її культури не чув. Так виник діалог різних культур. Нам було це цікаво і тоді, і нині. Перша вистава про

Вірляна Ткач

Курбаса „Світло зі Сходу“ нам і першій нашій публіці сподобалася. За цих 15 літ ми створили 16 вистав. Правда, ми любимо говорити „дійств“. Дев'ять з них пов'язані з українськими темами. Наступне дійство називалося „Сліпий зір“ – про українського поета Ярошенка, що їздив до Японії. „Вибухи“ – про Чорнобиль, з використанням віршів українських поетес Наталі Білоцерківцевої та Оксани Забужко. Далі – „Лісова пісня“ за Лесею Українкою. „Водоспад-відблиски“ було поставлено за участю Ніни Матвієнко, яку спеціально запросили з Києва. „Лебідь“ створено на основі поезій сучасного українського поета з Івано-Франківщини Олега Лешеги, якого вважаю поетом світового рівня. Разом з Мар'яною Садовською – співачкою зі Львова, яка, щоправда, десять літ там не живе, створили на тему Меланки „Співуче дерево“. Співпраця з Мар'яною продовжується. Її музичний супровід використано в „Коляді“. Нещодавно організували її концерт тут, у Нью-Йорку.

Через те, що я – американка українського походження, то весь час приношу матеріали з України і буду залучати їх і надалі. Але мене, як театрального режисера, цікавить ширше коло культур Сходу і їх взаємодія з іншими культурами світу. Зараз я працюю з кількома українськими поетами (Сергій Жадан, Оксана Батюк, Софійка Рябчук) над перекладом українською мовою антології американських п'єс експериментального театру. Коли в 2002 році я пів року перебувала, за стипендією Програми Фулбрайта, в Київському театральному інституті, то побачила, як мало там знають сучасну американську культуру. Зокрема немає перекладів сучасних американських п'єс. Підручник 1979 року – це було сумне явище. І я пішла до американського Посольства з проєктом, там мене підтримали, і ось маємо спільну працю з письменниками України.

В мистецьких пошуках Вірляна невтомна, а в творчості – безмежно вільна. Вона має своє коло прихильників серед американців – англо- та україномовних. І ніхто, крім неї самої, не знає про важку ціну здобуття щорічних грантів (федеральних, стейтових, іменних) та добровільних внесків окремих жертводавців на всі її проєкти і насамперед – театральні. Актори практично нічого на цьому не заробляють. Ними і творцями цих вистав рухає лише любов до мистецтва.

Лідія Коваленко,

УКРАЇНСЬКА Федеральна Кредитна Спілка

Я роблю всі свої
розрахунки на
одному
місці

Українська Федеральна Кредитна Спілка є установою, де Ви можете покласти ВСІ свої фінансові справи від кредитних карток та ощадних сертифікатів до кредитів на хату та бізнес.

Обмалю часу, щоб приїхати до Спілки особисто? Через наш веб-сайт Ви можете перевірити баланс, перевести гроші, заплатити рахунки, навіть побачити копії змінних чеків. Безпечно, будь куди і де б Ви не знаходились. Адже УФКС це сучасна фінансова установа з філіями на східному та західному побережжях США, і наша головна ціль високоякісні послуги своїм членам. Це і є секретом наших успіхів.

Приєднайтеся до Української Федеральної Кредитної Спілки, ми подбаємо про Ваш добробут!

- Моргеджі
- Позички на хату
- Позички на авто
- Персональні позички
- Студентські позички
- Ощадний рахунок
- Чековий рахунок
- Захист рахунку
- Кредитні, дебітові та АТМ картки
- Молодіжні рахунки (клуб "Рухавичка")
- Сертифікати
- Money market
- Пенсійні рахунки
- Бізнесові позички
- Бізнес чекові рахунки
- Позички під забудову
- Стипендії
- Payroll deductions
- Подорожні чеки
- Грошові перекази
- Інформація про рахунки через Інтернет та телефон
- Плата рахунків через Інтернет та багато іншого...

УКРАЇНСЬКА
Федеральна Кредитна Спілка

Добробут для поколінь

© 2005 UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

Rochester, NY
(585) 544-9518

824 Ridge Rd. East,
Rochester, NY 14621
Fax: (585) 338-2980

Syracuse, NY
(315) 471-4874

211 Tompkins Street
Syracuse, NY 13204
Fax: (315) 474-2328

Albany, NY
(518) 266-8791

1828 Third Ave.
Watervliet, NY 12189
Fax: (518) 266-1269

Sacramento, CA
(916) 721-1188

6029 San Juan Ave.
Citrus Heights, CA 95610
Fax: (916) 721-3351

Boston, MA
(781) 493-6733

107 Eastern Avenue
Dedham, MA 02026
Fax: (781) 493-6730

RUFCU direct
FREE ONLINE BANKING

PayWISE
ONLINE BILL PAYMENT

www.rufcu.org
Visit Our Web Site

Audio Response: (585) 544-4019

Безкоштовний тел.: (877) 968-7823

Тріумфальна візита Віктора Ющенка в США

Вашінгтон

(Закінчення зі стор. 5)

на стан українського суспільства, зміцнить його відданість демократії та допоможе подолати таку анахронічну спадщину, як настрої антиамериканізму та антисемітизму, корумповану бюрократію та ін.

Серед коментарів можна почути й таке: мовляв, рішучі кроки Америки назустріч Україні неодмінно погіршать її стосунки з Росією. Те, що Путіну це не сподобається, не викликає сумніву. Але чи означає це, що треба робити так, як хоче він? Як сказав Віктор Ющенко у своїй промові у Чикаго, „в мене викликає радість, що той час, коли президент України обирався у Москві, відійшов у минуле“. Американські політичні провідники мусять розуміти, що Путін, програвши перше коло „боротьби за Україну“, не заспокоїться. Росія продовжуватиме інтриги. Вона намагатиметься блокувати економічний розвиток України, продовжувати шантаж сьогодишньою залежністю України від російських енергоносіїв та ринків збуту, врешті – підтримкою українських кланових угруповань в їхній внутрішньополітичній боротьбі проти В. Ющенка. Тому підтримати Україну у протистоянні з Росією так само необхідно сьогодні, як колись доцільно було підтримувати Польщу, Угорщину, країни Балтики, коли вони свого часу кинули політичний виклик Москві.

До нагород, отриманих В. Ющенком під час американської візити, щойно додалась ще одна, досить престижна: журнал „Тайм“ назвав його серед 100 найвпливовіших людей світу – в номінації „людина-ікона“, де В. Ющенко стоїть поруч з Лехом Валенсою та Нельсоном Манделою. Таке визнання, безперечно, дуже престижне і для В. Ющенка особисто, і для всіх українців. Але варто пам'ятати при цьому слова вашінгтонського журналіста Пітера Саводніка: якщо Білий Дім хоче не просто бачити у В. Ющенкові якусь ікону свободи та демократії, і якщо американці справді бажать йому успіху, вони повинні надати йому всіляку допомогу практичними діями.

За три дні перебування в Америці український Президент отримав три престижні нагороди. Фонд Джона Кенеді нагородив В. Ющенка своєю почесною відзнакою „Профіль відваги“ – її вручив у Бостоні 5 квітня сенатор Едвард Кенеді. Як кажуть в Америці, ця нагорода для державного діяча має таке ж велике значення, як Нобелівська нагорода для письменника чи „Оскар“ для кіноактора. У Джорджтаунівському університеті 4 квітня В. Ющенко отримав Медаль Президента – наго-

роду, якою відзначені кілька інших керівників чужоземних держав. І в останні години візити, 6 квітня, сенатор Джон МекКейн і колишній Державний секретар США Меделін Олбрайт вручили Президенту України спільну відзнаку від двох поважних політичних інституцій США – Національного Демократичного Інституту та Міжнародного Республіканського Інституту. На тому вечорі Віктора Ющенка і „помаранчеву революцію“ теплими і емоційними словами підтримав Вацлав Гавел, колишній президент Чеської Республіки й один з провідників „оксамитової революції“ в Празі у 1989 році. Обидва президенти обнялися, як рідні брати.

Тягар почести й слави, звісно, не легший за тягар державної відповідальності. Тому, мабуть, не дивно, що Віктор Ющенко здебільша виконував свої почесні обов'язки з зосередженням і не надто веселим виглядом. Але посмішка неодмінно з'являлась на його обличчі, і він якимось світлішав та ніби починав випромінювати енергію щоразу, коли зустрічався з людською громадою. Здавалося – ентузіазм людей, які прийшли його побачити і почути, їхні палкі привітання – саме це відчуває Віктор Ющенко найвищою нагородою для себе.

У Вашингтоні на вітальню церемонію біля пам'ятника Тарасові Шевченкові 6 квітня зібрався тисячний гурт. Тут були делегації з Філадельфії, Пітсбургу, Нью-Йорку і Нью-Джерзі, Чикаго, Балтимору і навіть з далекі Каліфорнії. І звичайно, було багато вашінгтонських українців, як „постійних“, так і тимчасових – з числа студентів, аспірантів та науковців з України, яких в американській столиці є чимало. „Помаранчевим ралі“ назвали це зібрання його організатори з Громадського комітету. Численні прапори, стрічки та повітряні кульки жовто-гарячого та помаранчевого кольорів справді перетворили площу навколо вашінгтонського Кобзаря на своєрідну філію революційного київського Майдану.

Віктор Ющенко з дружиною та інші члени державної української делегації, включно з чемпіоном світу з боксу Віталієм Кличком, прибули на цей майдан прямо з Конгресу, де Президентів влаштували бурхливу овацію американські законодавці. З появою почесних гостей ще сильніша овація вибухнула на площі і не вщухала, поки В. Ющенко повільно, з зупинками, проходив, вітаючись з людьми, повз захоплений натовп.

Першою звернулася до присутніх Катерина Чумаченко-Ющенко: „Я з хвилюванням і радістю бачу зараз чимало знайомих обличчів, – сказала вона, – і згадую, як ми колись мріяли, щоб така видатна подія відбулася, і як багато разом для цього робили“. „Пам'ятаю, – згадувала вона того ж вечора на урочистому обіді, – як ми раз за разом зверталися до senatorів та конгресменів, пояснювали їм, що таке Україна – що це не Росія, і нас тоді зовсім не розуміли... Зате сьогодні розуміють всі!“.

Українці тепер єдині, підкреслила також „перша леді“ – ми більше не ділимося на захід і схід, на українців „внутрішніх“ та діаспору. Закінчивши святкувати, ми повинні всі разом взятися до праці. Україні зараз потрібні ви всі, наголосила вона, потрібні ваші знання та досвід. Вирушайте працювати до України – роботи вистачить усім!

Серед українського гурту біля пам'ятника Кобзареві український Президент виглядав одночасно невимушеним, впевненим і надхненним. Він пообіцяв, що мільйони нових робочих місць, які має створити уряд, дадуть змогу всім заробітчанах „четвертої хвили“, що тепер „розсіпані по всьому світу“, як горох, як перекоти-поле, з гідністю повернутися на Батьківщину. „Шановні друзі – хочу вам сказати, що Ваші руки, ви особисто сьогодні потрібні Україні. Повертаймося додому!“ – палко промовив Президент.

„Помаранчеве ралі“ біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, і бенкет пізніше того вечора в честь Президента В. Ющенка в готелі „Omni Shoreham“ 6 квітня були організовані Громадським комітетом, співголовами якого були Ігор Гавдяк, Ігор Котлярчук, Ірина Куровицька, Надія МекКонел і Михайло Савків. Понад 40 громадських організацій, включно з Україн-

Віталій Кличко під час бенкету 6 квітня, разом з Річардом Мирфі, довголітнім приятелем української громади і старшим співробітником аналітичної групи „CSIS“ у Вашингтоні. Фото: Х. Лев-Гавдяк

ським Народним Союзом, підприємств і окремих осіб були спонсорами цих двох заходів.

На прощальному бенкеті президентську делегацію вшанували 1200 гостей. Ведучими вечора були Віра Андрушків – від Фондації „Україна – США“, і Адріян Каратницький – від „Freedom House“. Президент В. Ющенко разом з делегацією ввійшов у залу, коли присутні під проводом солістки Олександри Грабової співа-ли Національний гімн України. Спів спалахнув з новим надхненням – вже з участю Президента України.

На бенкеті теж були схвилювані промови, і знову Президент повторив: „У кого сьогодні б'ється українське серце – присвятить два роки Україні, чим можете і як можете! Нам треба багато зробити: сьогодні країна бідна, страждає від корупції і слабкої свободи слова. Але ці виклики ми подолаємо, так, як й інші країни пройшли цей шлях – в тому числі й Америка“.

А звертаючись наостанок до американських українців, Віктор Ющенко сказав так: „Ми перемогли, тому що були єдині. Хочу, щоб українська діаспора також була єдина. Не бажано нікого образити, і закликаю всіх до тісного гурту!“. Не менш зворушливо раніше виступала дружина Віктора Ющенка Катерина. Хоч вона народилася і виросла в Чикаго – місті, котре її тепло вітало 4 квітня, вона почала своє професійне життя в столиці Вашингтоні. Багато з присутніх пам'ятало її віддавна, й вона зверталася і до членів української громади, з котрими колись співпрацювала, і так само до представників американського уряду, які були присутні в залі, нагадуючи про ту співпрацю в складні часи, коли в Америці мало хто знав, що таке Україна, та дякуючи за теперішню щирі підтримку.

Віктора Ющенка сьогодні вже звично порівнюють з такими історичними постатями, як Нелсон Мандела та Вацлав Гавел. А Джордж В. Буш навіть порівняв українського Президента з самим Джорджем Вашингтоном! Справді, усіх цих доленосних провідників об'єднує велич і складність завдань, які стояли перед кожним з них. Мільйони українських очей сьогодні звернені до Віктора Ющенка як до надії нації. Чи витримає він випробування людською вірою, на додаток до всіх інших труднощів, які ця мужня людина вже подолала у своєму житті і продовжує долати щоденно?

Як розповіла одна з членів команди В. Ющенка, що супроводжувала його під час візити, кожному новому працівникові свого апарату при першому знайомстві Віктор Андрійович дає таку настанову: „Найголовніше – пам'ятайте очі людей, які дивилися на нас на Майдані!“. В цій настанові – мудрість провідника, який черпає свою силу від рідної землі та від людей, серед яких він виріс. Саме тому Віктор Ющенко – справжній Народний Президент, і тому народ йтиме за ним надалі.

Конгресмен Джозеф Кравці і Президент Віктор Ющенко. 6 квітня 2005 року

Summer Camps at Soyuzivka

Discovery Camp 8-12

Calling all future explorers! Begin to rock-climb, hike and swim in mountain lakes. Learn about wildlife, eco-history, basic first aid, survival.

Week 1 July 10 - 18

Week 2 July 17 - 23

Week 3 July 24 - 30

\$400 UNA member

\$450 non members

Adventure Camp 13-16

New adventures every day! Learn camping essentials: orienteering, wilderness first aid and rescue, water safety, tracking and survival skills, wildlife awareness and eco-history.

Week 1 July 17 - 23

Week 2 July 24 - 30

\$500 UNA member

\$550 non members

Tennis Camp 10-16

Intensive two weeks with instruction and competitive play directed by George Sawchuk. Includes room, boards, 24-hour supervision. Limited to 45 participants. Weeks June 26 - July 8
\$540 UNA member
\$590 non members
\$120 instructor fee per student

Additional brochure information about camps and requirements is available online at www.Soyuzivka.com

A \$75 deposit is required for pre-registration.

All camps are bi-lingual and geared toward a better understanding of Ukrainian culture and heritage.

Chemney Youth Camp 4-7

A day camp filled with daily activities of dance, song, games and crafts. Includes kids lunch and T-shirt. Unless noted, is based on in-house occupancy of parent or guardian.

Week 1 July 17 - 22

Week 2 July 24 - 29

9:30 AM - 1:00 PM Daily

\$150 per camper

\$180 if not an overnight guest

Exploration Day Camp 7-10

Six hours of fun-filled activities in this new day camp.

June 27 - July 1

July 4 - July 8

\$100 per week or \$25 per day

Soyuzivka Scuba Diving Course 12 and up

One week will complete academic, confined water and open water for PADI open water certification. Classes given by George Hanushewsky, scuba diver instructor. Pre registration is required. Check on line brochure for additional information.

July 31 - August 5

\$400 course fee

\$120 deposit required

All fees payable to George Hanushewsky

Traditional Ukrainian Folk Dance Camp 8-16

Directed by Ania Bohachewsky-Lonkerydli (daughter of Roma Pryma Bohachewsky). Expert instruction for beginner, intermediate and advanced dancers. Room, board, 24-hour supervision. The camp will end with a grand recital on August 20. Limited to 80 participants.

August 7 - 20

\$610 UNA members

\$660 non members

\$275 instructor's fee payable to "UCDA"

UNA Estate Soyuzivka

P.O. Box 525 • 216 Fortmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-826-5541

www.Soyuzivka.com

Руслана Лижичко співала в Ізраїлі

У перші весняні дні на Святій Землі зацвів мигдаль, ромашки та коношина. Головною ознакою березневих днів стало повсюдне ритмічне наспівування гуцульського „шиді-ріді-дана”, поява молоді в синьо-жовтих краватках, хустинках та в сорочках з написом „Руслана”. До Ізраїлю приїхала переможниця минулорічного пісенного конкурсу „Евробачення” Руслана Лижичко зі своїми друзями з танцювального ансамблю „Життя”. Вони взяли участь у заключному конкурсі співаків, які боролися за право представляти Ізраїль на „Евробаченні-2005”, що відбудеться в Києві у травні цього року. Вони взяли також участь у програмі місцевого телебачення, дали прес-конференцію, зустрілися з представниками української діаспори та відвідали святі християнські місця Єрусалиму. Світлана Глаз взяла у Руслани інтерв'ю для „Свободи”.

– Мета вашого приїзду на Святую Землю?

– Щоб підтримати представника Ізраїлю, який поїде на конкурс „Евробачення”. Мені було несподівано, але безмежно приємно, коли Ізраїль віддав за Україну 12 голосів на пісенному конкурсі в Стамбулі. Журналісти запитували, як нам вдалося „завоювати” територію від Туреччини до Ісландії? І коли я слухала на заключному конкурсі ізраїльських співаків, для себе відзначила молоденьку дівчину з чудовим голосом і прекрасною зовнішністю – Шірі Маймон. І я не помилилася: саме вона приїде до Києва з авторською композицією „Загублена тиша”. Я обов'язково підтримаю її.

– Яка ситуація з проведенням конкурсу „Евробачення” в Україні?

– З огляду на те, що Україна була зайнята виборами, комітет проведення конкурсу не міг функціонувати сповна. Діяла лише та команда, яка здобула перемогу в Стамбулі на чолі з головою української делегації Павлом Грицаком. Під час „помаранчевої революції” в кінці минулого року була ситуація, коли „Евробачення” могли перенести до іншої країни. На щастя, цього не сталося, і я вдячна оргкомітетові, що конкурс залишили за Києвом. Сьогодні Президент В. Ющенко контролює підготовку до конкурсу. Конкурс відбудеться обов'язково. Стосовно гурту, який представлятиме

Україну, то гуцульський дует „Гринджоли” для мене несподіванка, адже вони обійшли чимало відомих і талановитих претендентів. Пісня відома, вона звучала на Майдані Незалежності. Для мене особисто вона зворушлива, як символ революції, змін на краще. Але я вважаю, що політику і музику слід розділити. „Евробачення” – це музичний конкурс, і потрібно максимально сконцентруватися навколо пісні.

– Руслано, як вам Ізраїль?

– У мене тут багато знайомих, друзів з „Евробачення”, і я маю певну інформацію про ситуацію в

країні. Ізраїльтяни відкриті до спілкування. У нас багато спільних тем в музиці, дякуючи тому, що, скажімо, ритми гуцульські, балканські, болгарські, турецькі простежуються в піснях та сучасних ізраїльських композиціях. І нам завжди є про що говорити. Мені особисто подобається етнічна пісня. Крім того, Свята Земля... Кожний її камінець дихає історією, минулим. Це і дивує, і надихає.

Руслану тепло зустрічали на Святій Землі. Тут вже вийшов її новий диск, виданий прихильниками її таланту.

Нова праця про Василя Гренджу-Донського

В. Пагіря, „Тернистий шлях поета”. До 30-річчя смерті Василя Гренджі-Донського. Мукачеве, 2004. – 48 стор. – Тираж 100 прим.

Видавництво „Карпатська вежа” в Мукачеві відзначило 30-ліття смерті найвизначнішого закарпатсько-українського поета Василя Гренджі-Донського (1887–1974) виданням брошури Василя Пагірі „Тернистий шлях поета”. В першій частині автор подав дев'ять статей про поета та його дочку Зірку, публікованих в пресі Закарпаття та лондонському журналі „Визвольний шлях” в 1992–2001 роках. Автор підкреслює, що В. Гренджа-Донський був першим закарпатським поетом, який почав писати українською літературною мовою. Чимало уваги В. Пагіря приділив „терновому” життєвому шляху поета, репресованому чехословацькою та угорською владами, але довго не визнаному на рідних землях, бо національне спрямування його поезії аж ніяк не збіглося з інтернаціональним характером комуністичної ідеології. Є тут і рецензія на поему поета „Червона скала” та на 12-томник його творів, виданих в Нью-Йорку. Окремою вкладкою в праці подано 14 невідомих фотографій, здебільшого із перебування В. Гренджі-Донського та його дочки в Мукачеві 1970, 1973 та 1997 роках.

В другій частині В. Пагіря вперше опублікував уривки з листів Зірки Гренджі-Донської до нього, її спогади про батька та описи її подорожей у Словаччину та Закарпатську Україну в 90-их роках. Ця частина відзначається щирістю і безпосередністю. Зірка пише про безмежну любов і повагу до батька, який був для неї недосяжним зразком, хоч, силою обставин, прожила з ним разом не так вже й багато часу. З не меншою щирістю вона пише і про свою нерідну

матір Марію, яка після розлуки батька з її матір'ю-угоркою стала для неї не лише зразковою матір'ю, але й великою опорою та помічницею батька.

Справжньою перлиною мемуарної творчості Зірки Гренджі-Донської є її спогад „Чому я не поетеса?” про те, як її перший вірш було опубліковано у закарпатській пластовій газеті під псевдонімом Оксана Чорногірська, а батько (не підозріваючи, що це вірш його доньки) покритикував його. „Більше в житті я не пробувала писати вірші. Це була моя перша і остання спроба, яка закінчилася так катастрофічно! Батькові я до його смерті не прозарила таємниці, хто була та Оксана Чорногірська”.

Брошура В. Пагірі закінчується фрагментами досі не опублікованих листів В. Гренджі-Донського до автора (1963–1972). В. Гренджа-Донський аж ніяк не погоджувався з тоталітарним комуністичним режимом на рідних землях і, на відміну від інших, не йшов на компроміс з неправдою, твердо вірячи в перемогу правди. Про це свідчить хоча би його лист до В. Пагірі від 8 грудня 1968 року, в якому поет писав з Братислави: „Мої спогади”, підготовані до друку, рецензували Михайло Мольнар і Єва Біс. Видати їх у вас на Закарпатті не легка справа. Написав я їх об'єктивно, згадав імена, які у вас не популярні, а фальшивувати історію не хочу, тому вони у вас вийти не можуть... Нехай цей твір залишиться в рукописі. Прийде час, і наші історики його відшукають” (с. 45–46). Поет мав повну рацію. На Закарпатті вийшли не лише „Спогади” В. Гренджі-Донського, але кілька солідних видань його творів.

Появу книжки В. Пагірі слід щиро привітати. Шкода, що вона вийшла таким малим тиражем – 100 примірників.

Микола Мушинка

В ООН піде мова про Чорнобиль

Українська громада запрошена до участі в конференції ООН про Чорнобиль

Д-р Христина Дурбак, організатор конференції, з послом Кензо Ошимію

НЮ-ЙОРК. – На 26 квітня припадає 19-та річниця аварії на Чорнобильській АЕС в Україні. Щоб знову освідомити світ про згубні наслідки Чорнобильської аварії, ця тема буде порушена на 14-ій Міжнародній конференції про здоров'я та довкілля: „Глобальні партнери для глобальних рішень” у будинку секретаріату ООН (1 авеню і 45 вулиця) у конференційній залі 4, у четвер, 28 квітня, від год. 10-ої ранку до 6-ої вечора. Загальна цьогорічна тема конференції „Єдність політики для дії з метою розвитку тисячоліття”. Конференцію організують „World Information Transfer”, Постійна місія України та Хорватії при ООН.

28 квітня порядок денний включає відео-конференцію з Чорнобильського центру міста Славутича в Україні. На ній буде обговорено вплив радіаційних викидів на

здоров'я людей. Також під час конференції Посол ООН Кензо Ошима з Японії говоритиме про тривалі наслідки Чорнобиля. Посол Валерій Кучинський, представник України в ООН, і експерти здоров'я та довкілля з України також братимуть участь у програмі згаданої конференції.

Обговорюватиметься проблема ВІЛ/СНІД-у (HIV/AIDS) в Україні.

Під час полуденку на конференції буде представлено 5 стипендійних нагород „Фонду Катерини Ковшевич” для студентів з України, які намагаються здобувати університетську освіту.

Участь у конференції безкоштовна, проте необхідна реєстрація для вступу до будинку Головної квартири ООН. Будь ласка, присилайте заголошення електронною поштою на: wit1986@aol.com або факсом на число (212) 686-2172.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА

має шансу запросити Вас на

РІЧНУ ЦИТАЦІЮ

в суботу, 23 квітня, 2005 р.,

о 7:00 веч., 23 20 West Chicago Ave., Chicago, IL

На продаж будуть виставлені твори:

ГРИЩЕНКА, МІЛОНАДІСА І ПЕРЕЙМИ

Вступ: \$35 від особи, \$50 від пари, \$25 від сеньйорів

Просимо зголоситися до 17 квітня 2005 р. • тел.: (773) 227-5522

Перемисли і розвага

Гастролі Київської молодіжної оркестри та хору у США

Наталія Степаненко зі сином Андрійком, за нею – Мет МекМерін і музиканти його оркестри – 12 березня 2005 р.

Понад 43 дні (6 тижнів) мандрувала у США Київська молодіжна оркестра і хор. 66 музикантів дали 29 концертів у багатьох штатах Східного узбережжя – в Пенсильванії, Північній та Південній Кароліні, Джорджії, Тенесі, Мериленді, Вірджинії, Місісіпі.

В серпні 2000 року 14 молодих людей з церкви св. Трійці у Києві організували хор, який пізніше переродився на повноцінний, великий хор та оркестру (понад 100 музикантів).

Головний ініціатор та організатор оркестри та хору – молодий диригент Мет МекМерін, відомий в Україні, до речі, як син Роджера МекМеріна, організатора і диригента Київської симфонічної оркестри та хору. Священик, музичний директор великих Пресвітеріанських церков в Америці, в свій час був організатором камерної оркестри в Даласі, працював на посаді співдиригатора „Симфонії віртуозів” на Флориді.

На запрошення диригував „Месією” Генделя у Токіо з оркестром Нової японської філярмонії, яку організував відомий диригент світу Сейжі Озава.

У 1992 році, в період грандіозних змін в Україні, Роджер МекМерін з дружиною Діною та сином Мето, вперше відвідали Україну. Тоді Роджер диригував „Месією” Генделя, твором, що не виконувався протягом радянського часу в Україні та Росії.

У 1993 році він та його дружина залишили життя в Америці і переїхали в Київ, де вже 13 років живуть і працюють. Відтоді Роджер, що організував Київську симфонічну оркестру та хор, дав понад 100 концертів, диригував виконанням більш як 60 великих музичних творів, зробив багато радіо- та телезаписів. За останнє 10-ліття його колектив виступав у відомих концертних залах Америки, зокрема у Нью-Йорку, Клівленді, здійснив 19 записів з творами Баха,

Моцарта, Генделя та ін.

В той час, коли батьки працювали в Києві, Мет здобував музичну освіту в Північній Кароліні. Він одержав стипендії на навчання з музичного та театального мистецтва. У 2000 році Мет повернувся в Київ продовжувати музичну освіту та вивчати мову України.

В рік прибуття до Києва він очолював хор церкви св. Трійці та організував Київську молодіжну оркестру та хор. Під його керівництвом прозвучали „Реквієм” Моцарта, „Ромео і Джульєта” Чайковського, „Глорія” Вівальді та інші твори.

У 2003 році відбулася перша концертна тура до США, де колектив дав понад 30 концертів у 28 різних залах університетів, шкіл, церков.

Друга концертна тура 2005 року принесла багато позитивного і радісного. Молоді музиканти, що тільки починають свою кар'єру (випускники спеціалізованої музичної школи ім. М. Лисенка в Києві, студенти Національної музичної академії ім. П. І. Чайковського, де я викладала понад 12 років, та ін. закладів) – завдяки участі у турне випробують свої творчі сили, мають можливість продемонструвати українську музичну школу, свій талант.

Така тура надає можливість молодим людям з України відкрити для себе далеку, майже недоступну для багатьох країну, побачити себе в контексті різних рівнів життя, творчості, спілкування, вивчити трохи мову, заробити, що також дуже важливо, трохи грошей. Але й головніше, це й надзвичайний досвід – відчутти себе в концертній атмосфері.

Цей досвід загартовує, вчить, коректує, вносить дуже живу „ситуацію” у життя молодих музикантів. Відбувається не тільки му-

зична програма, а й людська – від серця до серця, що існує в кодексі „Music Mission Kiev”. Християнська ідея – через міжнародну мову музики з'єднати серця людей, засвітити їх душі та обличчя.

Місія „Music Mission Kiev” була організована батьками Роджером та Діною і принесла багато надії знедоленим в Україні. Місія звертається до дітей, сиріт, вдів та хворих. В 2000 році вона запросила багато дітей (зараз вже більше 1300) до християнського дитячого клубу, де діти вивчають Біблію, танці, прикладне хорове мистецтво та англійську мову. У місіонерську акцію входить також і медична програма, в якій інша американська сім'я – докторів Джима та Маріани Пейпонів практикує в Україні педіатричну допомогу для сімей з Америки, які вирішили усиновити чи удочерити дітей з України. Сім'я Пейпонів також живе в Києві, а син Джима та Маріани грає в оркестрі Метта.

Один з концертів цього року турне відбувся 12 березня у Вірджинії. Зібралась велика аудиторія – американці, українці, що вивчають культуру, релігію, мову України. Були представлені американські композитори та аранжувальники, російські композитори Римський-Корсаков, Чайковський, Рахманінов, великий клясик Моцарт, і.... тут бажано було б назвати українських композиторів, але була тільки одна композиція з абстрактною назвою „Українська народна музика”... На протилежність багатьом вишиванкам, українська музика майже зовсім не прозвучала в концерті. Але хто ж, як не природні українці, краще виконали б рідну музику, з якою вони виростили?

Це здивування до програми не змінило в цілому відчуття свята, що молоді музиканти привезли з України.

Наталія Степаненко

Концерт Ангеліни Гаделії з Ротко-квартетом в МАТІ

НЬЮ-ЙОРК. – Недільна музична серія МАТІ Українського Інституту Америки представляє твори українських композиторів у виконанні американських ансамблів та артистів-дебютантів сцени. Недільний концерт 3 квітня пройшов під титулом „Антологія української та американської камерної музики”, з участю струнного квартету ім. Ротко та піаністки Ангеліни Гаделії.

Струнний ансамбль „Ротко” представив музику американського неокласика Самюеля Барбера, зігравши його прославлений „Квартет опус 11”. Цей твір, написаний в 1936 році і вперше виконаний на фестивалі в Зальцбургу, Австрія, мав такий успіх, що ім'я Барбера негайно стало відомим серед європейської та американської публіки. У складі ансамблю в концерті брали участь Дейвід Боулін, Елізабет Вайзер – скрипки, Маія Папач – альт та Кляра Лі – чельо.

В українському репертуарі головну роль грала талановита дебютантка Ангеліна Гаделія. Вона почала вчитись гри на фортепіано з п'ятого року життя в Херсоні. По переїзді до США закінчила музичну школу Джульярд в 2003 році, а тепер є повною стипендіаткою у Манес-коледжі Нью-Йорку. Гаделія з Ротко-квартетом виконала фортепіановий квінтет Валентина

Сильвестрова, написаний в 1961 році, коли композитор був на 5-му курсі композиції в Київській консерваторії. Цей квінтет дав Сильвестрові розголос в Європі, за що він був виключений зі Спілки композиторів України.

У виконанні квінтету видно було провідну роль піаністки, що своїм м'яким туше відтворила ліричні мелодії та приневомлила учасників квартету до досконалого відтворення делікатних, як подих, мелодій. На закінчення прозвучало „Перше тріо” Бориса Лятошинського, написане в 1922 році, що стало первостатком цього жанру в музиці придніпрянської України. Перше виконання відбулося 20 січня 1923 року в залі Київської консерваторії. Гнучка мелодія приваблює поетичністю почуттів, а її проведення написано для скрипки, яка здатна передати найтонші нюанси людських емоцій. Тут проявилися артистичні відчуття всіх виконавців, скрипаль Боулін ширяв своїм звуками у високих регістрах та поетично відіграв важливі теми. Челістка Лі експресивно виконала свою партію, демонструючи відданість камерній музиці. Піаністка Гаделія виповнила свою гру вогненними пасажами.

Богдан Марків

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

звертає на

доповідь

письменниці

ОКСАНИ ЗАБУЖКО

(Київ)

**„ЛЕСЯ УКРАЇНКА
І СВІТОВА КУЛЬТУРА:
ТАЄМНИЦЯ ТИТАНІЗМУ”**

в суботу, 23 квітня 2005 р.,

о 4-ій год. по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

Статус „офіційної” для російської мови - це небезпека для української

На сторінках української преси в Америці появилось багато відгуків, дискусій щодо пропозиції соціаліста О. Мороза на державному рівні визнати офіційною російську мову. Що це значить, я, вчителька української мови і літератури з 43-річним стажем, дуже добре знаю. Не буду зупинятися на хронології нищення всього українського – указів Петра I, Катерини II, валуєвських циркулярів, емських указів, а згадаю пару постанов Сталіна, ЦК КПСС і УССР, які змусять декого подумати, яку мову треба захищати на рідній землі.

У 1933 році „великий мовознавець” Сталін вліз в українську абетку і викинув літеру „Г”. 13 березня 1938 року видав постанову про обов’язкове вивчення російської мови в усіх республіках. Що було з людьми, котрі любили свій край і свою материнську мову, всім добре відомо.

З 1973 року почалася брежнєвсько-сусловська денаціоналізація. 31 жовтня 1973 року виходить постанова ЦК КПСС і Ради Міністрів ССРСР „Про заходи з дальшого вдосконалення вивчення і викладання російської мови в союзних республіках”. Буквально через два дні – 2 листопада 1973 року – постанова Ради Міністрів УССР, ч. 518 „Про заходи з дальшого вдосконалення вивчення і викладання російської мови в загальноосвітній школі УССР”.

11 листопада 1978 року газета „Радянська освіта” надрукувала постанову ЦК КПУ „Удосконалювати вивчення і викладання ро-

сійської мови в загальноосвітніх школах і (сфера впливу поширилась) вищих навчальних закладах республіки”. Через деякий час здогадуються, що пропущені училища, технікуми. Видається наступна постанова.

Пляномірно здійснювались вишкіл і перевишкіл кадрів з російської мови, видавались два фахові журнали, в той час „Українська мова в школі” і „Українська література в школі” злились в один журнал.

З другого півріччя 1980–81 навчального року виходить наказ про вивчення російської мови в садочках і в школах з першої класи. При цьому класи діляться на підгрупи, вчителі російської мови отримують платню на 15 відс. вищу від інших педагогів, у російських школах учні поголовно звільняються від вивчення української мови. Внесені зміни у навчальні пляни – 1 година на тиждень української мови, 3 години – російської мови.

26 травня 1983 року виходить ще одна постанова, ч. 473 – „Про додаткові заходи з поліпшення вивчення російської мови в загальноосвітніх школах та інших навчальних закладах союзних республік”. Союзні ж республіки видавали постанови на постанови – денаціоналізація йшла скорим кроком.

Україна не мовчала. Била на сполох Спілка письменників України. Зокрема 20 червня 1987 року наш незабутній Олесь Гончар написав лист до Щербицького про загрозове становище української мови, про зникнення українських шкіл (статистику цього явища подав поет Дмитро Павличко на IX з’їзді

письменників України у 1986 році), про зменшення україномовної (особливо дитячої) літератури.

26 жовтня 1989 року разом з Павличком, Драчем, Мушкетиком на засіданні Верховної Ради О. Гончар благав депутатів підтримати проєкт закону про мови. І 29 жовтня „Закон про мови в УРСР” було прийнято. Він діє досі, хоч вже давно нема УССР. А мовне питання не сходить з порядку денного.

Драматург Ермолова (газета „Америка”, 26 лютого ц. р.) доводить, нібито 70 відс. українців розмовляє російською, а 8 мільйонів громадян України вважають її рідною. Звідки їх так багато взялося? Чи не політика партії „старшого” брата постягала їх на українську землю з усіх-усюд, формуючи „українські кадри”? То ж тепер, у своїй хаті, на побутовому рівні хай собі говорять, а державну мову хай потрудяться вивчити! Так робиться у багатьох державах світу, зокрема і в гостинній Америці. Закони тут писані абсолютно для всіх. Не знаєш державної мови – займай відповідне місце в суспільстві. І ніхто не обурюється!

То чому дозволяє наша держава росіянам здійснювати такий крик на нашій землі? Та ж ніхто не сліпий, не глухий і добре бачить, яка „кривда” їм діється у нас. Я повністю підтримую в дискусії Олександра Ірванця („Дискусія про статус російської мови в Україні”, „Америка, 26 лютого ц. р.): якщо яка мова й потребує захисту в Україні – то це українська. А вищенаведені факти нищення української мови (були ще постанови ЦК КПСС у 1989 році „Про законодавче закріплення російської мови як загальнодержавної”, у 1990 році Верховна Рада ССРСР прийняла „Закон про мови народів СРСР”, де російській мові надано статус офіційної – останні подихи ССРСР) свідчать: якщо російська мова стане другою державною в Україні або отримає подібний статус, то це буде тяжкий злочин проти української мови.

Подаю статистику шкіл в Україні, представлену Д. Павличком на IX з’їзді письменників України. Це стан на 1986 рік, але, повірте, що за 14 років незалежності України мало що змінилось.

	Число укр. шкіл	російських
Вінниця	10	21
Донецьк	жодної	146
Луганськ	жодної	60
Дніпропетровськ	9	125
Житомир	14	16
Ужгород	12	5
Запоріжжя	1	95
Івано-Франківськ	18	6
Кіровоград	4	17
Симферополь	жодної	33
Львів	66	26
Миколаїв	жодної	51
Одеса	3	90
Полтава	19	16
Рівне	15	9
Суми	3	20
Тернопіль	20	3
Харків	2	156
Херсон	5	49
Хмельницький	9	7
Черкаси	5	19
Чернівці	15	23
Чернігів	2	24
Київ	34	152

Чи потрібні ще якісь докази, щоб показати як росіянам „зле” в Україні?

З повагою –
Оксана Шараневич,
вчителька Школи українознавства,
членка 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Пармі

Судилище в Капустині

В минулому році у „Свободі” вже вміщувалися нариси Ісаака Вайншельбойма про українських художників. Сам він теж маляр-аматор, професійно працював адвокатом, брав участь в Другій світовій війні як вояк піхоти, тепер проживає в Брукліні. І. Вайншельбойм надіслав розділ з своєї майбутньої книжки „Нотатки адвоката”, який вміщуємо.

Це було в 1950-их роках... Наприкінці серпня в селі Капустині біля Старокостянтинова в Хмельницькій області мало відбутися виїзне показове засідання районного суду в справі двох мешканців села, яких звинувачували у крадіжці 32 кілограмів колгоспного зерна. Коли ми приїхали до колгоспного клубу, де мав відбутися суд, то побачили, що уся площа заповнена людям. Усі мовчки стояли в глибокому сумі, як темно-сіра брила. Готуючись до судового розгляду, я дізнався, що показове засідання викликане не самою крадіжкою, яка врешті була незначною, та й потреби в показовому суді не було, тому що правопорушень в цьому селі не траплялось. Більшість мешканців села належала до баптистської церкви, переслідуваної комуністичною владою. Шукали приводу для розправи над віруючими, і така нагода трапилася. Головний звинувачуваний був проповідником.

Коли до вщерть заповненої залі ввели арештованих, припинився шепіт і запанувала тривожна тиша. В задніх рядах почулася тиха молитва. Це було незвично для судових засідань, і секретар суду проголосила з відчутним хвилюванням:

– Встають, суд ідьот!

Головою суду був чоловік з жорстким квадратним обличчям, який з готовністю виконував накази влади. Він скоромовкою прочитав звинувачення і задав передбачене процедурою запитання:

– Чи визнаєте себе винними?

В тиші зали пролунало:

– Ні!

Прокурор, маленький, худорлявий, з сірим невиразним обличчям, аж підскочив:

– Як це? Адже на слідстві ви визнали себе винними!

Старший за віком підсудний сказав:

– Ми визнаємо, що узяли два пуди зерна, яке нам належало за важку працю. У нас ви-

роблено багато трудоднів, колгосп перевиконав усі поставки державі, а нам хліб не видають. Вдома у кожного з нас - голодні діти.

Прокурор перервав підсудного:

– На слідстві ви сказали, що вдома зважили принесене зерно. Навіщо ви це зробили?

– Щоб знати, скільки треба повернути колгоспові, якщо ми доживемо до розрахунку з людьми. Вагу зерна я сказав дільничному міліціонерові і свідкам, які були з ним.

Присутній на суді дільничний інспектор міліції це підтвердив. Він також сказав, що в цьому селі взагалі крадіжок немає, ніхто навіть дверей в хатах не зачиняє. Прокурор у своїй звинувачувальній промові, зриваючись на крик, наполягав на антисуспільній діяльності баптистів, говорив про той „розклад”, який вони вносять в сільське життя, нібито негативно впливаючи на молодь. Мені було тяжко це слухати: при поширених на селах крадіжках, пияцтві і бійках саме баптистське село Капустин могло служити за приклад громадянської покорності. У своїй промові я намагався довести, що в цьому випадку йшлося не про присвоєння зерна, а про вимушене його позичення з току, щоб нагодувати голодних дітей. Але суддя наперед знав вирок: чотири роки позбавлення волі для кожного. Стояла тиша, усі в залі розуміли, що це було покаранням за віру. Як адвокат, я запропонував своїм підзахисним подати скаргу на рішення суду. Вони відмовились зі словами: „На все Божа воля”. Я подав скаргу від себе, але вирок не змінили.

Відтоді минуло багато років. У Москві я стояв в черзі біля Посольства США, щоб подати заяву на виїзд до Америки. Раптом до мене звернувся немолодий чоловік:

– Я з Капустина. Ви були моїм адвокатом.

Ми пригадали судові засідання, поговорили про надію вирватися з ССРСР.

– Дякую вам за все. Хай щастить, – сказав віруючий і ми обнялися.

Виступ Президента...

(Закінчення зі стор. 7)

ускладнення. Інтеграція України – не проблема, а великі можливості, які відкриваються перед нашою цивілізацією.

Вступ України до Євросоюзу – це подолання поділів Європи, це нова потужність нашої цивілізації.

Вступ України до Альянсу – це якісно новий рівень стабільності на стратегічно важливому просторі від Варшави до Тбілісі і Баку.

Природно, що я говорю про нові можливості саме тут, у Вашингтоні. Сполучені Штати, як ніяка інша країна, завжди керувалися у своїй політиці ідеями свободи, а не лише бажанням зберегти баланс сил та інтересів. З часів Президента Вілсона цей великий ідеалізм давав Європі сили і мужність для історичних змін.

Президент Рейган захищав ідеали свободи, коли перед Берлінською стіною звертався до Михайла Горбачова: „Зруйнують цю стіну, пане президенте“. Президент Буш-старший втілював ці ідеали, коли підтримував об'єднання Німеччини. Президент Клінтон нагадував про них, коли підтримував вступ східноєвропейських країн і країн Балтії до НАТО.

Вірю – Америка і сьогодні готова до великих рішень.

У мене немає сумнівів – ми отримаємо підтримку в нашій праці і наших прагненнях. Ми не хочемо нових стін у Європі. Переконали – ви також цього не бажаєте!

Шановні друзі!

Мета мого приїзду до США – нова якість україно-американських стосунків. Нашим спільним інтересам відповідають не потепління, що чергуються з охолодженнями. Нам потрібна нова атмосфера довіри і партнерства. Нова Україна пропонує Америці справді стратегічне партнерство.

Наші з Президентом Бушем зустрічі засвідчили – Україну розуміють і підтримують. Настав час реальних кроків назустріч один одному.

Перший крок. Нам потрібно поховати релікти часів холодної війни.

Панове сенатори і конгресмени! Я звертаюся до вас – відмініть поправку Джексона-Веніка, зробіть цей крок назустріч Україні, подолайте цю стіну.

Крок другий. Нова українська влада безпрецедентно відкриває український ринок, радикально зменшує митні обмеження. У відповідь ми чекаємо від США скасування обмежень для українських товарів на американському ринку. Закликаю вас зробити цей крок.

Крок третій. Відмова визнати за українською економікою ринковий статус є анахронізмом. Українські виробники позбавлені тих прав, якими користуються їх конкуренти. Настав час відновити справедливість. Три дні тому Україна офіційно звернулася до Уряду Сполучених Штатів з проханням надати українській економіці ринкового статусу. Ми звертаємося з проханням зробити це до осені.

Крок четвертий. Вже до листопада цього року Україна має стати членом Світової організації торгівлі. Прошу у найближчі місяці підтримати наш вступ до СОТ.

Крок п'ятий. Ми запрошуємо Сполучені Штати вже цього року задіяти всі політичні, фінансові та технологічні ресурси для зведення нового укриття над зруйнованим реактором Чорнобильської атомної станції. Прошу Конгрес підтримати відповідні програми.

Крок шостий. Ми хочемо, щоб у американських університетах щороку навчалися за спеціальними програмами по 2 тисячі українських студентів протягом наступних 5 років. Прошу Конгрес США профінансувати такі програми для України.

Крок сьомий. Україна зі свого боку погодилася на скасування візового режиму для громадян США. Прошу американську вла-

ду якнайшвидше зробити аналогічний крок для українських студентів, політиків, бізнесменів.

Крок восьмий. Від імені України прошу включити її до числа учасників програми „Виклик тисячоліття“.

Слідом за цими першочерговими кроками ми можемо зробити і багато інших. Для цього у нас є можливості у різних сферах.

Ми вітаємо інвестиції в українську економіку і готові створити найсприятливіший клімат і для американських, і для всіх інших інвесторів. У наших спільних інтересах – багато „історій успіху“ американського бізнесу в Україні.

У США і України є спільні стратегічні інтереси. Ми єдині у головному: всюди, де можемо, ми готові підтримати свободу і демократію. Ми готові до такої відповідальності, бо знаємо: якщо у когось відняли свободу – її відняли у нас.

11 років тому моя країна добровільно відмовилася від третього за розміром у світі ядерного арсеналу. Україна зробила світ безпечнішим. Час показав – наш вчинок не завжди отримував ту оцінку, на яку він заслуговував. Але ми готові і далі спільно протидіяти загрозам, які несе розповсюдження зброї масового ураження, ракетних і ядерних технологій.

Україна буде надійним партнером Америки у війні з тероризмом. Переконали – його вдасться перемогти, і не лише силою зброї.

Наш обов'язок – викоринити корені тероризму. Нам під силу завдати поразки ідеології, що живить його – ідеології ненависті. Я глибоко переконалий – прийде час і в словниках народів світу термін «тероризм» буде супроводжуватись позначкою «проблема вирішена». Таку ж позначку людство поставить і коло інших ганебних понять, таких як расизм, дискримінація, рабство.

Ми вже бачимо перші результати в Іраку, де українські солдати ризикують життям поруч з американськими. Україна готова і далі допомагати демократично обраному уряду цієї країни у вирішенні питань економіки і безпеки.

Поле тем для нашого діалогу – невичерпне. Мені хотілося б, щоб першу скрипку у ньому грала громадська дипломатія. Перед від'їздом до США я отримав листа від групи авторитетних українських і американських організацій, які вже пропонують актуальні теми для розширення діалогу. Такі ініціативи варто підтримувати.

Шановні пані та панове!

Джон Кеннеді присягнув від імені Америки цілому світу: „Ми заплатимо будь-яку ціну, витримаємо будь-який тягар, зустрінемо всі труднощі і підтримаємо всіх друзів і протистоятимемо всім ворогам для успіху свободи“.

Я присяднуюсь до цих слів від імені України. Мені дали це право люди, які вистояли на промерзлому Майдані Незалежності.

Україна вільна і буде такою назажди.

Громадяни України здобули свободу завдяки своїй мужності і підтримці друзів з усього світу. У ці дні хочу згадати одного з них – Папу Іоанна Павла II Великого. Він сказав нам: „Йти дорогою правди буває дуже важко. Але ніколи не буває неможливо“. Ми стали на цю дорогу і не звернемо з неї.

Разом нас багато, нас не подолати!
Нехай Бог благословить Америку!
Нехай Бог береже Україну!
Дякую за увагу.

Тільки **Аеросвіт Українські Авіалінії** пропонує
безпосадкові рейси літаками Boeing 767
НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ, КИЇВ – НЬЮ-ЙОРК

А також через Київ: Львів, Івано-Франківськ, Одеса,
Сімферополь, Донецьк, Дніпропетровськ, Харків,
Запоріжжя, Луганськ, Чернівці, Ужгород, Москва,
Санкт-Петербург, Мінськ, Кишинів, Рига, Баку, Ташкент,
Алма-Ата, Ашхабад, Тбілісі, Делі, Тель-Авів, Пекін,
Дубаї, Афіни, Софія, Белград, Бангкок, Каїр, Стамбул

Аеросвіт **AeroSvit**

1.888.661.1620, 1.212.661.1620

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у вашу агенцію

Вантажні перевезення

1.718.376.1023

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у вас є можливість замовити
і оформити білет на нашій веб-сторінці

www.aerosvit.com

НОВІ ВИДАННЯ

Тисова – типове галицьке село

Під таким заголовком появилася в 2004 році, у видавництві А. М. Ригуса в Самборі на Львівщині, 232-сторінкова книжка Миколи Коса. Це спогади мешканців села Тисової, їхні життєписи, а також документи, що стосуються організації структури Української Повстанської Армії.

Ця документальна книжка вийшла завдяки уродженцеві Тисової Осипові Левицькому (Петришин). Нині він житель США, колишній член громадських товариств „Сокіл”, „Просвіта”, учасник визвольних змагань 1943–1947 років, член УПА, який брав участь у запеклих боях проти большевицько-польських загарбників.

Село Тисова знаходиться на віддалі двох миль на північний захід від Перемишля. Автор з великим пієтизмом змальовує своє село і його мешканців. В розділі про освіту і культуру згадує про письменника Осипа Лівчака, першого в світі винахідника діаскопа, яким користуються до сьогоднішнього часу. Паризька Академія Наук нагородила його за це золотою медаллю. Культурну працю Осипа Лівчака продовжував його брат священник Мартиняк Лівчак.

Великих зусиль у розвитку сільського господарства, економіки, а особливо національної свідомості серед земляків доклав парох Володимир Гинилевич в 1990 році. З його іменем пов'язана успішна боротьба з пияцтвом в селі. Велику увагу приділяв він освіті, навчав селян ефективних способів ведення сільського господарства, обробітку ґрунту, вирощування садів, розвитку бджільництва. За його ініціативою засновано читальню „Просвіта”. Слідами о. Гинилевича пішов його син Степан.

До 1930 року вихованням гімназійної та студентської молоді займався Пласт. Коли восени 1930 року польська влада заборонила Пласт за те, що, мовляв, у ньому готувалися кадри для ОУН, частина пластунів продовжувала працювати в напівлегальних умовах, у заснованому в 1924 році краєзнавчому товаристві „Плай”. Більшу частину молоді перейняло Юнацтво ОУН. Степан Гинилевич – колишній член Українських Січових Стрільців, студент Українського тайного університету і член УВО. Він був довгі роки головою студентського товариства „Молода Громада” в Перемишлі.

Великий вклад у розвиток

шкільництва і культури села вніс Михайло Ломацький. Будучи директором школи у 1922–1930-их роках, майже 20 своїх книжок Ломацький присвятив рідному краю.

В роки Другої світової війни полишена напризволяще міжнародною спільнотою Україна стала ареною запеклих боїв між двома найжахливішими тоталітарними режимами ХХ століття і змушена відстоювати своє право на існування в нерівній боротьбі проти нацистської Німеччини та большевицької Москви. На території Закарпаття для оборони українського населення від нападу польських банд та червоних партизанів в багатьох населених пунктах створювалися групи Самооборони – Кушіві Відділи. Такий Відділ був створений і в Тисовій, до нього ввійшла майже вся молодь села.

В січні 1945 року на базі цього Відділу та сотні „Ворона” організовується сотня „Ударники”, командиром якої став мешканець Тисової Григорій Янківський (псевдо „Ластівка”).

Тисова була ідеальним місцем для партизанських дій. Село гостинно приймало повстанців у своїй господі і ділилося з ними тим, що мало. Тисова стала однією з партизанських столиць Перемищини.

В книжці подані списки мешканців, які були в УПА, описи боїв в районі Тисової, спогади про депортацію, про зрадників, бо й такі були... Історія села Тисова дуже повчальна і є цінним вкладом до мемуаристики наших визвольних змагань після Другої світової війни.

Д-р Роман Барановський,

Книга нарисів про природу

„Сіно на снігу” – це книга нарисів та оповідань про природу України, а саме про природу Центрального Придніпров'я, Черкащини. Книга ілюстрована авторськими фотографіями і призначена як для дітей і дорослих, так і для сімейного читання. Її можна придбати у автора за 7 доларів США (включно з пересилкою у США) за адресою: Mikola Bilous 7512 Saint Tropez Way Sacramento, Ca 95842, USA.

До шановних читачів „Свободи”

Пригадуємо, що наша газета не вміщує надісланих рецензій чи дописів про книжки без отримання примірника книжки.

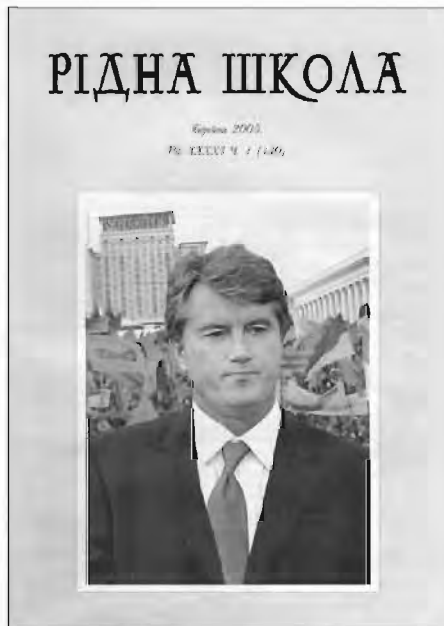
Редакція

Провідна тема – революція в Україні

Вийшло друком березневе число часопису „Рідна школа” – перше в 2005 році. Природно, що його провідною темою стала „помаранчева революція” в Україні. Розділ відкриває стаття І. Пасемка „Помаранчева революція на Майдані Незалежності в Києві”, автор якої був учасником історичних подій. Подано також промову Президента України В. Ющенка на Майдані, огляд повідомлень засобів масової інформації про події в Україні.

Шкільним проблемам присвячені публікації члена Міжнародної науково-координаційної ради з проблем українознавства Івана Пасемка „Чинники буття українського народу в системі українознавства” (за матеріалами XIII Міжнародної науково-практичної конференції), Надії-Людмили Хойнацької „Педагогіка „четвертої хвилі” в школі українознавства: позитиви і негативи”, Лесі Паславської „Золотий ювілей Школи українознавства в Гартфорд”, Зоряни Карпи-Стельмах „Різдвяний передзвін” та інші. На допомогу вчителям історії Юрій Гаєцький подав статтю „Гетьман Іван Мазепа (1687–1709)”. Є спомин Петра Одарчен-

ка про проф. Олега Зуєвського – педагога і дослідника. Вміщено також ряд інформаційних матеріалів, зокрема про підручники, видані Шкільною радою. З питань передплати шкільного часопису можна звертатися до редакції на адресу: P.O. 391, Cooper Station, New York, NY 10276-0391.

Л. Хм.

Д-р О. Мороз, „Думки, концепції, дії”

У монографії економіста і футуролога д-ра О. Мороза, зібрано матеріали з його публікацій та документів, що стосуються України. Надруковані у різні часи, по різні боки Атлантичного океану, деякі з першоджерел є малодоступними для дослідників. Використано витяги з ділового листування, газетні матеріали, в тому числі з регіональних часописів, а також уривки з виступів, інтерв'ю тощо. Викладені думки поєднано ідеєю створення модерної української нації на засадах збереження та примноження її інтелекту. Книжка коштує 10 дол. з пересилкою та можна її набути за адресою: Dr. O. Moroz, 102 Steven Street, Kerhonkson, NY 12446-2940. Тел. 845-626-4533, e-mail: omoroz@prodigy.net

Літопис музею продовжується

Саме у цьому році, коли Національний музей у Львові відзначає своє століття, здійснено видання „Літопису Національного музею”, як продовження видання, що було започатковане ще у 1934 році, а після перерви, викликані воєнними подіями, відновлене у 2000 році завдяки фінансовій допомозі Христини Дибуляк-Чорпіти, власниці приватної мистецької галерії у Філадельфії.

„Літопис” – надзвичайний вклад в історію музею – містить перелік його цінних збірок, а також мистців Львова, що впродовж довгих років працюють у музеї, його провадять такладають у його розвій усе своє мистецьке знання та набутий студіями чи зацікавленнями досвід.

У першому числі чотирьох випусків знаходимо передрук із давніх видань за 1934, 1935, 1936, 1937 і 1938 роки, які подають історично важливу картину діяльності музею, а перш усього – мистецьких виставок, які в цих роках там відбувалися. Багато довідуємося також про тих, хто в передвоєнних роках там працював, зокрема про довголітнього директора національного музею І. Свенціцького. У кожному числі „Літопису” знаходимо цікаві репродукції картин, дарованих музеєві, як також звіти з його діяльності, новини про поодиноких мистців, інформації про

подарунки музеєві, грошові датки.

Передрук перших томів „Літопису” дає нам тепер важливий архівний матеріал із списками подарованих картин, зустрічей та інших імпрез, які відбувалися з ініціативи проводу музею. Тут багато матеріалів про довголітнього директора музею І. Свенціцького. В дальших томах „Літопису”, що появились в останніх роках, є багатий матеріал про діяльність проводу музею від 2000 року.

Минулого року відбулася у Львові, що є колискою цього музею, презентація усіх чотирьох номерів „літопису”, що до того часу появились. При цій нагоді була можливість подякувати шанувальниці українського мистецтва Христині Дибуляк-Чорпіти, завдяки фінансовій допомозі якої появились усі номери журналу, прикрашені світлинами тих цінностей, що зберігаються в музеї.

Історія Національного музею у Львові буде добрим прикладом для Українського музею в Нью-Йорку, що саме відкриває свої пороги для мистецьких виставок. Може, за декілька років працівники Українського музею в Нью-Йорку зможуть придбати також подібний до „Літопису НМ у Львові” журнал і, як він, записати для історії діяльності музею і його мистецькі скарби.

О. Кузьмович

Я НАДСИЛАЮ
*своїй сестрі-студентці
набагато більше, ніж гроші*

Зближуємо людей, відкриваємо нові можливості
**WESTERN
UNION**
MONEY TRANSFER

Ми у Western Union знаємо, що ви довіряєте нам щось набагато більше, ніж гроші. Тому ми робимо процес надсилання грошей якомога безпечнішим і зручнішим.

- + Більш ніж 6 000 відділень в Україні і більш ніж 20 000 у Східній Європі.
- + Не потрібно мати банківський рахунок.
- + Гарантовані* виплати.

За телефонуйте до Western Union — в компанію, яка знає ваші потреби.

Ми розмовляємо
українською мовою

1-800-799-6882

www.westernunion.com

АДРЕСИ ДЕЯКИХ ВІДДІЛЕНЬ WESTERN UNION

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
1678 E 17TH ST
BROOKLYN, NY 11229
(718) 376-6067

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
35 MAIN STREET
SOUTH BOUND BROOK,
NJ 08880
(732) 469-9065

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
215 SECOND AVE
NEW YORK, NY 10003
(212) 533-2980

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
265 WASHINGTON AVE
CAR TERET, NJ 07008
(732) 802-0480

POLARUS
389 W. ROUTE 59
SPRING VALLEY, NY 10977
(845) 426-7375

POLARUS AGENCY
711 ROUTE 17M
MONROE, NY 10950
(845) 781-0188

* Western Union гарантує, що ваш грошовий переказ через Western Union буде готовий для виплати або відшкодування вам. Дивіться подробиці на банжні грошового переказу "Надсилання грошей".

© 2004 Western Union Holdings, Inc. Всі права зарезервовані. Назва Western Union, його логотип, торгові і сервісні марки є відокремленою власністю Western Union Holdings, Inc. Вони зареєстровані і/або використовуються в США та багатьох інших країнах.

ОРГАНІЗАТОР ТА СПОНСОР ГАСТРОЛЕЙ

КОМПАНІЯ "МІСТ"

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ

ТЕАТР

ІМЕНІ МАРІЇ ЗАНЬКОВЕЦЬКОЇ

Надія Ковалик

„Неаполь - місто понелюшок”

...вистава у якій відтворене життя українських заробітчан за кордоном, викликала справжній театральний бум...”
із української преси

9 КВІТНЯ ● HARTFORD
7:00 PM UKRAINIAN NATIONAL HOUSE
951 WETHERSFIELD AVE., HARTFORD, CT 06114
860-965-8349

10 КВІТНЯ ● NEW YORK
2:00 PM LINCOLN HIGH SCHOOL
2500 OCEAN PARKWAY, BROOKLYN, NY 11235
908-474-1100

10 КВІТНЯ ● LONG ISLAND
7:30 PM ST. VLADIMIR'S
UKRAINIAN PARISH CENTER, 226 UNIONDALE AVE.
UNIONDALE, NY 11553-1603
516-485-0775

14 КВІТНЯ ● YONKERS
8:00 PM UKRAINIAN YOUTH CENTER
301 PALISADE AVE.
YONKERS, NY 10703
908-474-1100, 914-476-6781

15 КВІТНЯ ● S. BOUND BROOK
7:30 PM UKRAINIAN CULTURAL CENTER
135 LAWRENCE AVE., SOMERSET, NJ 08880
908-474-1100

16 КВІТНЯ ● PASSAIC
8:30 PM UKRAINIAN CENTER
240 HOPE AVE., PASSAIC, NJ 07065
908-474-1100

17 КВІТНЯ ● PHILADELPHIA
8:30 PM UKRAINIAN EDUCATIONAL AND
CULTURAL CENTER, 700 CEDAR RD.,
JENKINTOWN, PA 19046
215-725-0377

19 КВІТНЯ ● BUFFALO
ДОВІДКИ ЗА ТЕЛЕФОНОМ:
716-520-4567

20 КВІТНЯ ● MONTREAL
ДОВІДКИ ЗА ТЕЛЕФОНОМ:
514-593-4715

21 КВІТНЯ ● OTTAWA
ДОВІДКИ ЗА ТЕЛЕФОНОМ:
613-820-8993

22 КВІТНЯ ● CLEVELAND
7:30 PM PAL OF PROKRYA UKRAINIAN
CHURCH 6512 BROADVIEW RD., PARMA, OH
216-740-4987

23 КВІТНЯ ● CHICAGO
19:00 PM HOMER G. CLEMENCE HIGH SCHOOL,
1147 NORTH WESTERN AVE., IL 60622
773-489-8225

Selfreliance Самопоміч
Ukrainian American Relief Fund, Inc.
Ukrainian American Relief Fund, Inc.

24 КВІТНЯ ● TORONTO
53 CHURCH ST.,
UKRAINIAN CULTURAL CENTER
416-236-8357

Художній керівник театру народний артист України, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка
ФЕДІР СТРИГУН

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України. До вибору 99 візів хусток! Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ 688 Sanford Ave Тел.: (973) 373-8783 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Тел.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA 1801 Cottman Ave Тел.: (215) 728-6040
--	---	---

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ МІНІМУМ 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні МІН. 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставки	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
-----------------------------------	---	---------------------------------------	-----------------------------

15 років з бізнесу чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо міжні справи.
У зв'язку з розширенням компанії пошукуємо агентів до співпраці.
Доставляємо пакети до України, Білорусії, Росії, Польщі, Європи, Латвії, Литви, Словаччини.
Підбираємо пакети до дому безкоштовно.
Пересилка пакунків через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА
ЦЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ
ВАШИХ ОЩАДНОСТЕЙ

3 місячні
Сертифікати
3% APR

2 річні
Сертифікати
4% APR

Не тратьте часу! Інвестуйте сьогодні!

Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd

Yonkers, New York 10701-6641

• Tel: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090

• E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com

• 1-866-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

Філія в Спрінг Велі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стамфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-696-0498
Fax: 203-696-0498

ПОЗИЧКИ! ПОЗИЧКИ! ПОЗИЧКИ!

БАЖАЄТЕ КУПИТИ НОВИЙ ДІМ АБО
ПЕРЕФІНАНСУВАТИ ІСНУЮЧИЙ?

МОРТЕДЖОВІ ВІДСОТКИ ТЕПЕР НАЙНИЖЧІ!

НЕ ОПУСТІТЬ ЦЕЇ ВИГІДНОЇ НАГОДИ!
ЗАВІТАЙТЕ ДО

НЬЮЙОРКСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

САМОПОМІЧ

І ВИ ОТРИМАЄТЕ ШВИДКУ, КОНФІДЕНЦІЙНУ ОБСЛУГУ!

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 SECOND AVE
NEW YORK, NY 10002
TEL: 212 473-7310
FAX: 212 473-3751

ФІЛІЯ В КЕРМАНШАХ:

4325 BROADWAY
KERMANSHAH, NY 12446
TEL: 845-426-2434
FAX: 845-426-2434

ФІЛІЯ В ІНГВУДЕН:

224 SPRINGDALE AVE
INGWODEN, NY 11533
TEL: 516-565-2899
FAX: 516-565-2899

ФІЛІЯ В АСТОРІ:

32-01 71ST AVE
ASTORIA, NY 11706
TEL: 718-424-0306
FAX: 718-424-0306

РАССТРОЕНА СУММА:
ЗВУЗУВ 2401.000

ІНТЕРНЕТ:
WWW.SUMAFEDCREDIT.COOP

ПРОДІЛ РАДІ РОЗКЛАДІ ДІЯННЯ СЕРВІСІВ:
1-866-644-SUMA

XOXOLANA Business, Marketing, MIS & IT
Tel.: (473) 781-1778

International Trade, LTD
e-mail: xoxolana@xoxolana.com
web: www.xoxolana.com

ПОСЛУГИ ДО ПАСАЖИРІВ

МОРЕМ • АВІА
Бага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими АРЗ наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії, Словаччини.
- Готові до відправки пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

Розквітні Дари

- У нас можна замовити завантажити будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрінаємо і відвозимо на автобусі.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Варіанти послуг:

Послуга	Ціна	Послуга	Ціна
Візові послуги	\$10	Візові послуги	\$10
Візові послуги	\$10	Візові послуги	\$10
Візові послуги	\$10	Візові послуги	\$10

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталогу вишлю пакунки: борошно – 20 ф, гречка – 10 ф, овся – 10 ф, тунця – 3 ф, сардини – 3 ф, родинки – 3 ф, дріжджі – 1 ф, кави в зернах – 2 ф, шоколад – 2 плити. Ціна \$99 за 51 ф.

додаткова оплата за доставку – \$10 – західна Україна; \$10 – Східна Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

YURI INTERNATIONAL

TRADE, TRAVEL, PARCEL SERVICE

Пакунки, авіаквитки, долари, жарчі, бандеролі, ввіз з Америки і Канади до: України, Росії, Білорусі, Молдови, Балтії, Польщі, Середньої Азії та Кавказу

- Запрошення до Америки, візи в Україну, продовження віз в Америці
- Відвозимо і зустрінаємо на автобусах Львова, Києва, Москви, Торонто і Нью-Йорку
- Допомогаємо покласти еміграційні справи з „Green Card”
- Відправляємо пакунки з України до Америки і Канади

Відбираємо пакунки з кожного дому в Америці
Відеотрансфер PAL/SECAM – NTSC
Даринки в Україну 14¢ за хвилину • Москва 4¢ за хвилину

4166 Union Rd., Cheektowaga, NY 14225
(716) 630-0130 • Fax: (716) 630-0133
E-mail: Yuriinter@hotmail.com
Web-Site: www.yuriinter.com

“СВОБОДА” запрошує до праці продавців реклами

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи рекламні оголошення та передплатників для „Свободи”, а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися до Марійки Осціславської на тел.: **(973) 292-9800, дод. 3040**

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода” ☐ „The Ukrainian Weekly”

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище

Адреса

Зголошення прислати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься доплатити \$1.00
ПЕРЕБЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка до домашньої праці і в разі потреби до опіки над дітьми (4 і 2 р.) із замешканням.
(908) 782-5451

Шукаємо жити українку до праці на повну час по догляду за старшим чоловіком в Стенлі, Вірджія. платня за домовленістю.
Тел.: (703) 430-5952
orla cotey.

Жінка з України шукає будь-яку працю. Має досвід роботи і добрі рекомендації.
Тел.: (732) 297-8594

Українка, 28 років, вища освіта, художник, культуролог, доглядає дітей, старших людей, прибере, навчає української мови, малювання, ознайомить з мистецтвом та культурою.
e-mail: prus10@yahoo.com

Понад 30,000 читачів
тижнево дивиться
на реклами!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!

ЙОСИФ КУПЧАК

власник

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

РЕКЛЯМА - ЦЕ КЛЮЧ ДО УСПІХУ!

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ І РЕКЛЯМИ

Тел.: **(973) 292-9800 дод. 3040**
Fax: **(973) 644-9510** • E-mail: svoboda@att.net

Поштою: Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054

ADVERTISING DEPARTMENT

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА НЕВТРЕПЛЕ член 63 Відд. УНС Т-ва „Сін“ у Форд Ситі, Па. Померла 31 грудня 2004 р. на 86-му році життя. Нар. в 1919 р. у Нью Бетлегем, Па. Членом УНС стала в 1957 р. Залишила у глибокому смутку дочок Дженіс і Анну. Похорон відбувся 3 січня 2005 р. на цвинтарі св. Марії у Форд Ситі, Па.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ОЛЕНА КАРПЯК член 385 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ“ у Мінеаполісі, Мін. Померла 10 вересня 2004 р. на 87-му році життя. Нар. в 1917 р. в Сокалі, Україна. Залишила у глибокому смутку брата Олега та ближню і дальшу родину. Похорон відбувся 14 вересня 2004 р. на Resurrection Cemetery в St. Paul, MN.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ОСІДАЧ член 465 Відд. УНС Т-ва ім. Івана Франка в Лівонії. Помер 13 січня 2005 р. на 82-му році життя. Нар. в 1922 р. в Мислтицях, Львівська обл., Україна. Членом УНС став в 1974 р. Залишив у глибокому смутку дочку Віру, сина Євгена, сестру Стефанію, брата Антона з родинами. Похорон відбувся 17 січня 2005 р. на католицькому цвинтарі в Лівонії Монреаль.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА МОПАХОВСЬКА член 367 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ“ в Рочестері, Н.Я. Померла 11 грудня 2004 р. на 87-му році життя. Нар. в 1917 р. в Україні. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила в глибокому смутку сина Юрка і дочку Галину. Похорон відбувся 15 грудня 2004 р. на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Я.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

АФАНАСІЙ КОВАЛЬЧУК член 254 Відд. УНС. Помер 30 січня 2005 р. на 88-му році життя. Нар. в 1916 р. в с. Мосурівці в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Таїсію, дочок Галину і Анну, сина Стефана. Похорон відбувся 4 лютого 2005 р. на цвинтарі Cedar Hill Cemetery в Hartford CT.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ТОМ член 39 Відд. УНС Т-ва Українська Січ, в Сиракюзак, Н.Я. Померла 23 січня 2005 р. на 89-му році життя. Нар. в 1916 р. в Сиракюзак, Н.Я. Членом УНС стала в 1938 р. Залишила в глибокому смутку синів Джеймса і Джона, дочку Анну. Похорон відбувся 27 січня 2005 р. на St. Mary's Cemetery в Dewitt NY.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ПАРАСКА СПЯК член 12 Відд. УНС Т-ва св. Миколай у Вотервалі. Померла 6 лютого 2005 р. на 94-му році життя. Нар. в 1911 р. в Жидині, в Україні. Членом УНС стала в 1966 р. Залишила в глибокому смутку сина Стефана, дочку Марію, онуків, племінників і племінниць. Похорон відбувся 10 лютого 2005 р. на цвинтарі св. Миколай в Колоні, Н.Я.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ ЗАХАРОВИЧ член 473 Відд. УНС Т-ва ім. Ю. Головінського в Монреалі. Помер 10 грудня 2004 р. на 79-му році життя. Нар. в 1925 р. в Тернополі. Членом УНС став в 1987 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, сина Зенона і дочку Марію з родинами. Похорон відбувся 12 грудня 2004 р. на „Notre Dame des Neiges“ в Монреалі.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

ГЕЛЕН АСТАСОФ членка 39 Відд. УНС Т-ва Українська Січ в Сиракюзак, Н.Я. Померла 2 лютого 2005 р. на 89-му році життя. Нар. в 1916 р. в с. Душани, повіт Сянік. Членом УНС стала в 1950 р. Зали-

шила в глибокому смутку дочок Галю і Гелен. Похорон відбувся 5 лютого 2005 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзак, Н.Я.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

BOBBAK STELLA M. longtime member of the UNA Branch 165 T-va Taras Shevchenko died on January 2, 2005 at the age of 86. She was born on 12/26/1918 in Rossford, OH and became a member of the UNA in 1936. She is survived by daughters Kathleen Machala, New Pacesette, Ind., Patricia Bates, Rossford, OH, son Peter Bobak, Rossford, OH, brother Edward (Rose) Bobachenko, sister Angela Bobak, Rossford OH, eleven grandchildren and three great-grandchildren. The family, friends and the UNA community attended the funeral of the deceased on January 5, 2005. Interment was in Ft. Meigs Cemetery in city Perrysburg, OH.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ТЕОДОРА КОЛОДА член 102 Відд. УНС Т-ва св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо. Померла 11 січня 2005 р. на 86-му році життя. Нар. в 1918 р. в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала в 1936 р. Залишила в глибокому смутку синів Реймонда, Ричарда і дочку Марієнну, сестру Естеллу. Похорон відбувся 13 січня 2005 р. на Brooklyn HTS Cemetery in Cleveland OH.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР КОРЧУК член 288 Відд. УНС Т-ва св. Дмитрія в Бетлегем, Па. Помер 10 лютого 2005 р. на 84-му році життя. Нар. в 1921 р. в Бетлегем, Па. Членом УНС став в 1939 р. Залишив у глибокому смутку дочку Розалин. Похорон відбувся 15 лютого 2005 р. на St. Joseph Cemetery in Бетлегем, Па.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

ДЖОН БРОУЛАРД-ПАСТУШЕНКО член 385 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ“ в Мінеаполісі, Мін. Померла 4 лютого 2005 р. на 89-му році життя. Нар. в 1915 р. в Мінеаполісі. Членом УНС став в 1933 р. Залишила в глибокому смутку сина Дональда з дружиною Марією, дочку Дольорес з мужем Гері, сім онуків і 13 правнуків. Похорон відбувся на Sunset Memorial Cemetery.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ЛЕВИЦЬКИЙ член 57 Відд. УНС в Коговіз, Н.Я. Помер 7 лютого 2005 р. на 80-му році життя. Нар. в 1925 р. в Мокротин. Членом УНС став в 1957 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ніну, сина Ярослава, зятів Петра, Івана і онуків. Похорон відбувся 10 лютого 2005 р. на цвинтарі св. Петра і Павла у Вотерфорд, Н.Я.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

КАТЕРИНА МИСЬКО член 172 Відд. УНС у Вилпаві, Н.Дж. Померла 26 січня 2005 р. на 91-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС стала в 1992 р. Залишила в глибокому смутку сина Богдана. Похорон відбувся на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Я.

Вінна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ЦАРИК член 55 Відд. УНС Т-ва св. Михайла в Балтиморі, Мд. Померла 20 січня 2005 р. на 75-му році життя. Нар. в 1929 р. в Україні. Членом УНС стала в 1972 р. Залишила в глибокому смутку мужа Андрія, сина Романа з родиною, дочку Анну з родиною, братів Романа і Влодка в Канаді. Похорон відбувся 22 січня 2005 р. на цвинтарі св. Михайла в Балтиморі, Мд.

Вінна йому пам'ять!

Секретар

Ділимося сумною вісткою, що 12 квітня 2005 р. у місцевості Framont к. Безапсону, Франція на 80-му році життя помер

бл. п.

МАРІАН КУЗАН

Маріян народився 29 вересня 1925 р. у селі Ісаї, повіт Турка. 2-літнім хлопчиком емігрував разом з батьками до Франції. Випускник Паризької консерваторії, композитор симфонічної релігійної і вокальної музики, диригент. Після відновлення незалежності України у 1991 році, часто відвідував своїх колег-музиків у Києві й Львові.

ПОХОРОН відбується в суботу, 16 квітня 2005 р. з місцевої церкви на цвинтарі села Framont.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ очолиять Апостольський екзарх для українців-католиків Франції, Бенелюксу і Швейцарії Преосв. Владика Михайло Гринчишин, ЧМІ.

Вінна йому пам'ять!

СТЕФАНІЯ ГНІЗДОВСЬКА — сестра

МІРА ГНІЗДОВСЬКА — племінниця

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn/Manager

(NJ Lic. No. 3312)

AIR CONDITIONED

Обслуґа ЩИРА І ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємось похоронами на цвинтарі в Бранд Брук у і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Struyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНХ, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙТРО - директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

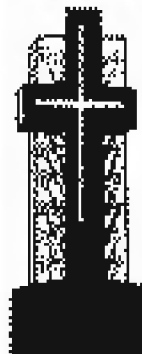
129 EAST 71st STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2561

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник

(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-460-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУЛІКСТА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІМАСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

За мову і зміст
помертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

У глибокому смутку із великим жалем повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що 22 березня 2005 р. відійшла від нас у вічність на 96-му році життя улюблена
МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ТЕОДОРА ГАРАСИМОВИЧ

з дому БОБИЛЯК

нар. 19 лютого 1910 р. у с. Зарічне, р-н Жиданів, Західна Україна.

ПАНАХИДА була відправлена у понеділок, 28 березня 2005 р., о год. 5 веч. у похоронному заведенні Lakeview Memorial Home, Кліфтон, Н. Дж.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ була відправлена у вівторок, 29 березня в церкві св. о. Миколая в Пасейку, Н. Дж.

Похоронено Покійну на цвинтарі св. Душі в Гемптонбургу, Н. Й.

Залишені в смутку:

син	– МИРОСЛАВ
синова	– МАРІЯННА
внуки	– КИПРІАН і ГРИГОРІЙ
сестра	– ОЛЕНА БОБИЛЯК
внук брата Богдана	– СТЕПАН БОБИЛЯК
близька і дальша родина в Америці і в Україні.	

Вічна її пам'ять!

У ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

мого єдиного

ВУЙКА

бл. п.

д-ра медицини

ВОЛОДИМИРА

ПРОКОПОВА

який посвятив своє життя
пацієнтам і медицині

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

з ПАНАХИДАМИ

- в українській греко-католицькій церкві св. Тройці у Silver Spring, MD;
- в українській катедрі Святої Родини у Washington, DC;
- в українській католицькій церкві Успіння Матері Божої у Miami, FL;
- в Римо-Католицькій Церкві, Weedsport, NY

Про молитви за душу Покійного
просять

ВІРА ШЕРШЕНЬ із сином ПАВЛОМ,
його дружиною ЛІДОЮ і донечкою ХРИСТИНКОЮ.

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ УПС
„ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ“

ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього
у Львові відійшла на Вічну Вару
22 лютого 2005 р.

бл. п.

пл. сен.

МАРІЯ СІТНИЦЬКА

одна із перших гребелів в Україні
та довголітня виховниця.

ПРОВІД 2-го КУРЕННЯ УПС
„ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ“

Ділимося сумною вісткою, що 7 квітня 2005 р.
відійшов у вічність на 79-му році життя наш дорогий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО й БРАТ

бл. п.

ПЕТРО ФЕСАК

Похоронений в суботу, 9 квітня 2005 р.
на цвинтарі в Кинелон, Н. Дж.

Залишилися в глибокому смутку:

дружина	– ДЖІН
доньки	– АННА ЛАДЖАМ
	– ДАННА КАВУРГІЯС з мужем ЕЛІЕМ
син	– ПІТЕР з дружиною ГЕДЕР
внуки	– ДЖОСЕФ і СТЕФАНІ ЛАДЖАМ
	КАЛІ, ТЕРІ й ПІТЕР КАВУРГІЯС
	ЕМБЕР і ПЕЙДЖ ФЕСАК
брати	– ПАВЛО з родиною
	– БОРИС з родиною
сестри	– АНАСТАЗІЯ ФУРМАНЕЦЬ з родиною
	– ОЛЕНА ПІДГОРЕЦЬКА з родиною
	і дальша родина в Америці, Україні й Польщі.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною та знайомими,
що 10 квітня 2005 р. упокоївся на 90-му році життя
наш найдорожчий
БАТЬКО, ДІДУСЬ та ПРАДІДУСЬ

бл. п.

НЕСТОР ФИЛИПОВИЧ

Залишив у глибокому смутку:

сина	– ТАРАСА
дочку	– РОКСОЛЯНУ ГАРАСИМІВ з мужем ПРОСЛАВОМ
внука	– ЛЕВКА ГАРАСИМІВ з дружиною КАТЛІН
правнуків	– ПРОСЛАВА та ГАЛИНУ
сестру	– МАРІЮ КУРИЛЯК
братову	– ОЛЬГУ ФИЛИПОВИЧ
сестрінку	– ОРИСЮ СЛЮСАРЕНКО з родиною
братанка	– АНДРІЯ ФИЛИПОВИЧА з родиною
племінницю	– МАРТУ СТАДНИК з мужем СВЯТОСЛАВОМ
родину в Америці, Україні, Польщі та Словаччині.	

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви
на фонд „Діти Чорнобиля“
Children of Chernobyl Relief Fund
277 Old Short Hills Road, Short Hills, NJ 07078

